

CON ONG

SỐ 180

16 TRANG 20 TI
TUẦN LỄ TỪ 9-9
ĐẾN 16-9-1971

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

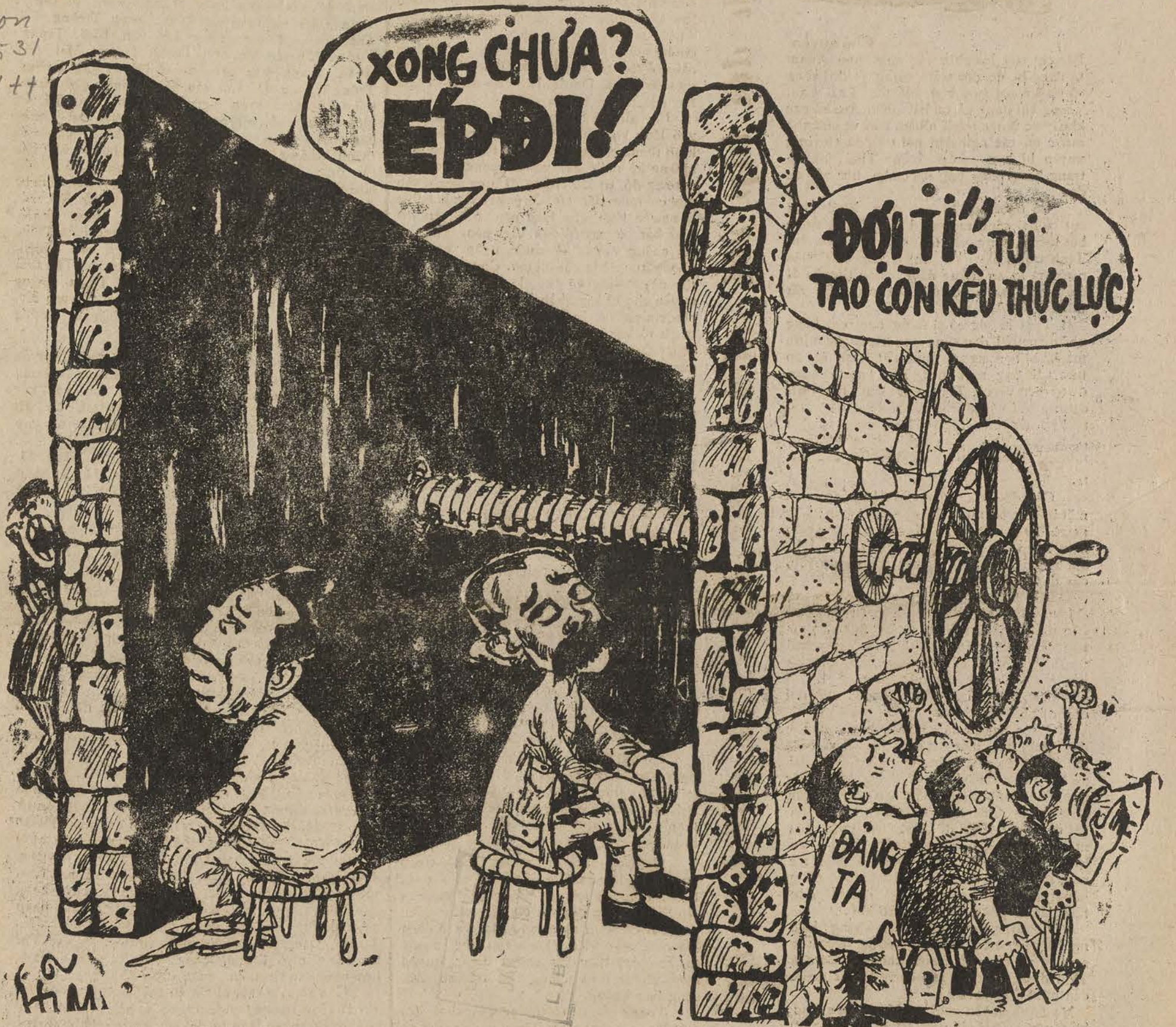
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C7444

Hãy cứu ruồi tái béo!

Cách đây vài năm, có những người tưởng rằng làm chính trị thì phải kỳ thị, nên bọn "Bác kỳ di cư" đã được đặt cho cái tên "ruồi tái béo". Bọn biên tập Con Ong, phần lớn là Bác Kỳ di cư, nên cũng được gọi là "ruồi tái béo". Thấy cái tên này hay hay, nên lâu lâu gọi lại như một kỷ niệm, kể cũng chẳng có gì đáng trách.

Bọn "ruồi tái béo" theo tàu Mỹ vào Nam tuy vất vả và khó nhọc, nhưng hiện vô cùng sức động khi được tin

những ruồi tái béo còn lại quê nhà đang bị nạn lụt hoành hành. Một nạn lụt được mô tả là lớn nhất trong lịch sử, lớn hơn cả vụ lụt năm Ất Dậu (1945).

Một phần tư thế kỷ trước, chỉ vì lụt đã đưa đến cảnh mất mùa, và trận đói khủng khiếp, khiến gần 2 triệu người chết. Trận lụt miền Bắc năm nay còn dữ dội hơn cả lụt Ất Dậu, chưa biết hậu quả sẽ khủng khiếp đến mức nào?

Theo những tin tức đã được loan truyền, trận lụt miền Bắc lớn đến nỗi làm vỡ hết hệ thống đê điều của hai con sông Hồng Hà và Thái Bình, khiến Bộ đội

BV phải ngâm xuống nước làm những bức tường người để ngăn nước.

Miền Nam VN, suốt mười mấy năm qua đã chống Cộng hăng hái, đã coi CS BV là kẻ thù bất cộng đái thiên, và càng những ruồi tái béo di cư, càng chống Cộng hăng hái. Nhiều người đã coi việc chống Cộng như lẽ sống. Có chống được Cộng Sản thì mới mong được sống yên ổn, và mới mong có ngày trở về nhìn lại quê hương miền Bắc thân yêu.

Nhưng chính quyền miền Bắc là tay sai của Cộng sản Quốc Tế, chứ toàn dân miền Bắc không phải là CS. Người dân hiện đang sống

tại miền Bắc hay Nam vĩ tuyến 17, cũng đều là dân Việt Nam. Những bàn tay phù thủy, những tham vọng cá nhân và đế quốc có thể vẽ những đường chia cắt trên bản đồ, nhưng không thể chia rẽ lòng người, không thể tiêu diệt tình cảm dân tộc và gia đình, nên trước nạn lụt khốc liệt tại miền Bắc hiện nay, chắc không một người dân miền Nam nào lại không cúi lòng Dân chúng Nam VN cũng bị lụt lội đói khổ liên miên, nhưng chắc chắn chưa khổ bằng nạn nhân bão lụt miền Bắc hiện nay.

Vì thế, Con Ong hoan nghênh sáng kiến cứu lụt miền Bắc của Phật giáo

Án Quang, cũng như đề nghị cụ thể của chánh quyền VNCH sẵn sàng cứu trợ miền Bắc 50.000 đô la và 500 tấn gạo.

Con Ong cũng kêu gọi mở một cuộc lạc quyên lớn để cứu lụt miền Bắc, và cử một phái đoàn từ thiện đem đồ cứu trợ ra Bắc. Nếu không ai dám đi, bọn Con Ong xin xung phong vào phái đoàn này. Dù có bị BV bắt làm khổ, nhưng miền là đồ cứu trợ tới được tay nạn nhân.

Con Ong cũng mong mỗi chính quyền đừng nên dựng việc cứu lụt như một cơ hội để tuyên truyền chính trị. Cửa cho không quý bằng cách cho. C.O

Chủ quyền
Báo chí vừa loan tin, các ngư phủ Anam ta đang bị đe dọa trầm trọng về đời sống và sinh mạng bởi bọn hải tặc Thái Lan. Trong khi đánh cá tại hải phận Anam, tức khu vực thuộc trách nhiệm bảo vệ của nhà nước ta, các ngư dân nói trên đã thường xuyên bị bọn cướp biển Thái lan vớ trang bằng súng ống tới cướp bóc và đe dọa.

Có người đã bị bọn giặc Thái chặt cụt cả hai cánh tay sau khi bị chúng cướp hết lương thực và tiền bạc trên thuyền. Tình trạng này đã khiến các ngư dân nước ta lo sợ không dám dùng thuyền đi đánh cá ở xa, và do đó, đời sống họ rất thiếu thốn, khổ sở.

Thật không có gì khốn nạn cho bằng những người dân sống trên đất nước mình mà lại bị bọn ngoại quốc tới hành hạ, áp bức. Không một nơi nào người dân được yên ổn cả. Trên đất liền thì phải đương đầu với những hành động dã man, mọi rợ của những tên Mèo, những tên Cú Sấm trong đoàn quân mệnh danh là đồng minh, là sang "bảo vệ tự do" cho dân tộc ta.

Giờ đây, những người dân sống trên mặt biển, trên nước lại gặp phải bọn giặc người Thái man rợ. Chúng đã ngang nhiên xâm nhập hải phận của ta để cướp bóc, đánh đập dân ta. Như vậy thì chủ quyền, của đất nước này còn con mẹ gì nữa!

Nhà nước có bổn phận phải bảo vệ chủ quyền, lãnh thổ và sinh mạng của đồng bào nhưng hình như các nhà lãnh đạo xứ này đã quên mất điều đó. Họ còn mãi tranh chấp nhau, chen ép nhau, mãi lo tranh cử, lo «hy sinh chuyển nứa», nào có thì giờ đâu để ý tới chủ quyền quốc gia đã đội nón đi khỏi từ khuya.

Một tên đại sứ có quyền làm cha chú ở đây, chửi bới, mạt sát dân tộc này. Một tên lính Mèo có quyền cướp vợ Việt, lái xe bạt mạng cán chết đồng bào Việt. Một bọn lính đánh thuê khốn nạn có quyền giữa thanh thiên bạch nhật lột trần truồng các thiếu nữ Việt để làm trò cười dùa mắt dầy. Bây giờ, bọn cướp Thái Lan lại có quyền hoành hành trên hải phận xứ này, chặt tay, chặt chân những người sống bằng nghề chài lưới, những người dân hiền lành, yếu đuối và nghèo khổ...

Với những thảm trạng đó, không hiểu người dân còn có thể tin tưởng được ở sự bảo vệ của nhà nước không? Có còn nghĩ được rằng đất nước này là đất nước của mình hay không?

Và chính quyền nghĩ sao khi để bọn giặc biển nước Thái tới xâm phạm hải phận, chặt tay ngư dân Việt và đang đe dọa đời sống của họ? Mới đây, khi bọn lính Cú Sấm lột trần truồng các thiếu nữ Việt ở Qui Nhơn để coi chơi, nhà cầm quyền ở đây đã trắng trợn nói rằng vì bọn lính đánh thuê đó có công đánh giặc giúp ta nên «thông cảm» với chúng! Bây giờ, nhà cầm quyền cũng có thể giải thích rằng vì Thái lan có quân sang đây đánh thuê nên cần «thông cảm» để đồng loại chúng chặt chân tay người Việt!

Theo cái lối giải thích như thế thì, trong tương lai, đất nước này sẽ biến thành đất nước của ông Bunker, của bọn Cú Sấm, bọn Bạch Hồ, Hắc Hồ nào đó. Nhục quá!

Không có vị lãnh tụ nào khi ra tranh cử mà không rêu rao sẽ bảo vệ chủ quyền dân tộc.

Nhưng chủ quyền còn con mẹ gì đâu mà bảo vệ!

đơn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Lại rung chuông báo động

Đã nhiều lần, bọn CO lên tiếng báo động với đồng bào cả nước về cái nạn hoành hành của bọn "con trời" ở xứ này. Nhưng dù đã báo động, bọn chúng vẫn ba đầu sáu tay tiếp tục làm mưa làm gió ở đây.

Chúng đã thao túng làm rữa nát nền kinh tế của Anamta. Chúng chiếm cả một thành phố Chợ lớn làm giang sơn của chúng, của những tên gian thương, cá mập bớp cở, bớp hầu dân ta. Gạo thóc lên giá hay không, nằm trong tay chúng. Đường, sữa và mọi thứ thực phẩm khác có nhiều hay khan hiếm cũng nằm trong tay chúng. Thuốc lá bán chợ đen chợ đỏ cũng do chúng quyết định. Chúng nắm từ những cái nhỏ cho tới những cái lớn, chẳng chừa một cái gì cả. Do đó, làm cho dân ta no hay đói là quyền của chúng.

Bây giờ, chúng lại mưu toan xâm nhập vào lãnh vực chánh trị để hỗ trợ cho mặt kinh tế mà chúng đã tự do thao túng như những kẻ múa gậy vườn hoang. Với chủ trương đó, từ lâu chúng đã tung người vào mọi cơ quan dân cử. Chúng có danh nghĩa là người Việt gốc Hoa nên có quyền lợi như bất cứ người dân Việt nào. Thật ra thì chúng vẫn có tổ quốc, ngôn ngữ và phong tục riêng của chúng. Chúng coi dân tộc này chẳng có kỷ luật nào cả. Chính quyền cho chúng nhập Việt tịch là đã giúp cho chúng có lý do chính đáng để cạnh tranh và bóc lột người Việt. Chúng chỉ cần tung những đức Thánh Trần ra là vào đâu cũng lọt, việc gì cũng xong.

Trong cuộc chạy đua vào Nhà hát tây vừa rồi, đơn vị 2 tức là đơn vị Chợ lớn, không có một người Việt chính cống nào đắc cử mà chỉ toàn là bọn con cháu của Tướng giới Thạch, của Mao xénh Sáng. Ngoài tiền bạc mà chúng tung ra như nước, chúng còn có đức tính đoàn kết chặt chẽ với nhau. Ba tàu chỉ bỏ phiếu cho Ba tàu mà thôi. Và chúng đã rủ nhau đi bỏ phiếu rất đông, không lười biếng, uể oải như đồng bào ta.

Nhờ thế, chúng thành công. Không kể những đơn vị khác, riêng Chợ lớn thôi, đã có 4 tên Ba tàu nhẩy được vào Nhà hát tây. Bây giờ, với quyền dân biểu trong tay, tất nhiên chúng sẽ ra sức bênh vực cho công cuộc làm ăn của đồng bào chúng. Chúng không có chủ tâm làm luật hoặc xây dựng dân chủ con mẹ gì cả, mà chỉ cốt có cơ hội bảo vệ cho những quyền lợi kinh tế của chúng, cho cái hầu bao đầy nhóc mà chúng đã bóc được của dân ta.

Cứ cái đã xâm nhập tiệm tiền này, một ngày nào đó, có thể một tên dân Việt nhưng lại có tổ quốc Trung hoa nhẩy ra làm chủ tịch Hạ viện, Thượng viện và có thể làm luôn cả Tổng thống nữa vì luật pháp của ta không cấm chúng làm những thứ đó.

Hiện tại chưa có quyền hành trong tay chúng đã nắm trọn nền kinh tế của ta, bóc lột quyền lợi của đồng bào ta, một tên Siou Phong độc quyền bán chợ đen thuốc lá đã dám thách thức lại với Tổng Ngọc là một viên chức của nhà nước to. Sau này dần dần chiếm được quyền hành không hiểu chúng có để cho dân sống hay không.

Trước cái viễn tượng đen thui đó, một lần nữa bọn Con Ong rung chuông báo động với đồng bào cả nước hãy bằng mọi cách loại bọn "con trời" nguy hiểm đó ra khỏi mọi sinh hoạt của chúng ta và hay nhất là tổng cổ chúng ra khỏi thành phố Chợ lớn mà chúng đã chiếm từ bao lâu nay.

Thăng trầm như... mây chó

Người bạn Hòa Bình vừa tiết lộ một vài liệu về vụ chính lý. Ngay đầu tài liệu là một vụ Tướng chính lý xử tướng đảo chánh. Năm bị can là Trung tướng Trần văn Đôn, Trung tướng Tôn Thất Đình, Trung tướng Lê văn Kim, Trung tướng Nguyễn văn Vỹ, Thiếu tướng Mai hữu Xuân. Thành phần quan tòa có tới 17 ông Tướng. Trung tướng Dương văn Minh ngồi ghế chánh thẩm, Trung tướng Nguyễn Khánh ngồi ghế ủy viên chánh phủ, nhưng ông Ủy Viên lại quay ông chánh thẩm tôi bời, làm ông chánh thẩm hóa thành luật sư để tự bào chữa cho mình và cho cả ông Đôn, Đình, Kim, Xuân, sau ông Khánh còn có Trung tướng Trần thiện Khiêm, Trung tướng Phạm xuân Chiêu, Trung tướng Đỗ cao Trí, Trung tướng Dương văn Đức, Trung tướng Lê văn Nghiêm, Trung tướng Trần ngọc Tám, Thiếu tướng Đỗ Mậu, Thiếu tướng Nguyễn văn Thiệu, Thiếu tướng Lâm văn Phát, Thiếu tướng Tôn thất Xứng, Thiếu tướng Trần từ Oai, Thiếu tướng Dương ngọc Lâm. Chuẩn tướng Nguyễn cao Kỳ, Chuẩn tướng Chung tấn Cang, Chuẩn tướng Nguyễn chánh Thi.

Trung tướng Đức đã ra lệnh trói ông Nguyễn ngọc Thơ với câu: Trói thẳng lên cho tao «Chuẩn tướng Nguyễn chánh Thi đã chửi tục với các Tướng Đôn, Kim, Xuân, Đình, và tát tai, đá đít mấy ông này, lại đòi đem bản «mấy thằng nó cho tao».

Trước đó Đại Tá Đặng thành Liêm cũng đã đón tiếp Trung tướng Dương văn Minh bằng những lời lẽ nặng nề và xài xề ông Minh hơn xài xề một anh binh nhì (Đúng là thái độ bản tiện gặp thời lên có khác).

Vụ án đó xử năm 64 nay vừa đúng bảy năm, mới có bảy năm mà ruộng dâu đã biến thành biển xanh, mây thành biển thành mây chó, phe xử thì Trung tướng Minh lên đại tướng rồi làm quốc trưởng và đi lưu vong ở Thái Lan mấy năm. Tướng Nguyễn Khánh làm Thủ Tướng rồi cũng bị lưu vong tới nay Tướng Khiêm làm đại sứ một thời rồi về làm Thủ Tướng sau khi lên đại Tướng. Tướng Đức sùng Tướng Khánh làm cuộc biểu dương rồi ra tòa sau khi ở tù, và bây giờ diên loạn. Tướng Trí làm đại sứ rồi về giữ quân đoàn và từ nạn phi cơ, được truy thăng Đại tướng. Tướng Chiêu hiện làm đại sứ ở Đại hàn, tướng Nghiêm tướng Tám chẳng ai biết bây giờ làm gì Thiếu tướng Phát theo tướng Đức làm cuộc chính lý ra tòa, rồi sau tính làm cái gì đó nữa bị lên án tử hình khiến diên phải trốn vài năm, nay theo dõi lập tướng Thiệu lên Trung tướng già quân đoàn 4 rồi về làm chủ tịch Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia, nay làm Tổng thống, Tướng Mậu, Xứng, Lâm về hưu non. tướng Kỳ đẹp đảo chánh phát thành người hùng lên Thiếu tướng rồi làm chủ tịch Ủy Ban hành pháp nay làm Phó TT, hiện đang chống lại tướng Thiệu. Tướng Cang giữ chức vụ khiêm tốn, tướng Thi lên vào vào tới Trung tướng rồi bị thổi mũi cho đi lưu vong sau khi nắm quân đoàn I.

Còn phe Tướng bị xử án thì Trung tướng Vỹ nay là tổng trưởng quốc phòng, tướng Đôn làm nghị sĩ rồi thành lãnh tụ đối lập, tướng Đình được dùng lại một thời gian làm tư lệnh vùng 1 thay tướng Thi rồi bị cho về hưu vì lý do kỷ luật, ra làm nghị sĩ. Tướng Kim, Xuân về hưu buôn bán.

Ở cuộc đời này dường như quả báo oán nhân tiền thì phải. Nhìn các ông tướng trên thăng trầm mấy độ mà thấy triết lý Trang lão muôn đời vẫn hay.

Trong các tướng trên có lẽ cung phúc đức của tướng Thiệu là tốt nhất, ông chỉ lên mà không xuống.

Bánh Trung Thu

- Quả biếu Thuận Túy Việt Nam.
- Bánh Trung Thu, bánh dẻo
- Thơm ngon, tinh khiết có tin nhiệm lâu năm.
- Kính mời quý khách sành điệu đến mua tại «THỌ THÁP» 159 Gia Long Sài Gòn. Hay Đại Lý tại: 32 Trần Văn Thạch Tân Định.

Con Ong

Con Ong xin chia buồn với cầu thủ VN vừa cả thắng tại Tân Gia Ba.

Chửi mãi mỗi hôm

Trong dịp ngồi đấu hốt ở KS, Con Ong gặp 1 số anh em cầu thủ vừa tham dự trận đá quốc tế và cả thắng trong giải Độc lập Tân Gia Ba. Quân ta hạ Đại Hàn 1-0, thắng Thái 2-1 và vào chung kết hòa với Ấn 0-0 dù đã thêm giờ vẫn bất phân thắng bại. Kết quả chiếc cúp chia nhau Ấn 6 tháng, ta về nửa niên. Đoàn cầu tạo thắng lợi to lớn cho VN đang phây phây tưởng sẽ được quốc dân ta thôi kèn đánh trống đón tiếp trung bình chào mừng khúc khải hoàn ca. Ai ngờ, những sự giả thể thao, làm rạn danh cho Giao chỉ quốc, về tới TSN, chiều 29-8-71, thì... khoái tí thay, là toàn thể được thưởng ngay bằng 1 cú "tịch thu và li, để đó chờ quý quan nhà đoan vạng thuế bằng thích". Anh em đầu lòng và bất mãn thắm thía, vì có ma nào ra đón.

Nhưng, tụi Con Ong đã an ủi rằng thì là "cái xứ sở An Nam, nó quái đản như vậy đó. Nếu có trách thì cứ bỏ vào đầu Ông quan năm Ngũ-Hiệp, vì

ông xếp sòng của cái môn này. Nghe nói, từ ngày quan giáo phải về chỉ đạo cái ngành thể thao thanh niên, sao mà—sui tận mạng—quân ta đánh đầu thua đó! Đi trận nào là thảm bại trận ấy.

Bây giờ, vợ được mãn đại thắng, thì cả nước êm ru bà rù chả có ma nào biết! Chỉ vì, quan đang bận ôm ấp cái lá đa Kim-B, và đang bận làm 1 cú... chợ chiều để sửa soạn thay bằng tiệm. Thôi nhè, mấy anh em cầu thủ bất mãn làm chó gì cho thêm tồn thọ. Cái xứ này, nó cù lần quen đi rồi, chửi bỏ mấy thằng to đầu, mãi cũng thành mỗi hôm, vì tụi làm lớn... li thấy bà cố nội, và lại Cụ Già Gân, đã dạy rằng: Muốn thành công, phải điếc khi thiên hạ chửi! Cụ là linh hồn của Tổ quốc khi lâm nguy đã dạy như vậy đó, nay có chửi nữa cũng vô ích chỉ thêm nhức đầu toàn dân An-Nam ta!

Nếu mai này... dân tởm phom phom làm thịt mèo!

Ngày 1-9-71, 1 xe Mèo cán chết người tại Nhà Bè. Tài xế bỏ chạy, dân ta hò hét rượt theo. Tụi Mèo nổ súng vào đồng bào. Rồi ù chạy nữa. Quân cảnh truy nã gắt, và rút cục phải bán bả vô xe Mèo mới chịu si tốp.

Đêm 2-9-71, lại 1 chú Mèo cán xập gánh hàng I bà lão ở đường Nguyễn Văn Thoại, rồi cũng "phủ linh". Vì thương bà già, 1 sĩ quan Phế binh, nhào ra can thiệp, đòi viên chỉ huy Mèo phải bồi thường. Nhưng tên này ngoan cố nên xảy ra ẩu đả. Hai bên đàn thành trận tuyến suốt thì đổ máu to.

Vẫn chưa hết, giữa lúc bầu không khí sinh viên đang sục sôi vì tên thái thú tù lạnh nước hõn

rằng "dân An Nam kém mở mang" thì tụi lính Mèo vẫn càng ngày càng dầm bừa lên luật pháp xứ này. Đêm 3-9-71, chúng còn xô vào nhà phế binh, lục lọi rồi dè lên em Ng-lặng Dậu mới có 21! Những hành vi quá lỗ ấy, đã đưa lại hậu quả, là tới nay, có ít ra ngót chục chiếc xe Mèo bị đốt, cùng với 1 số lính Mèo bị đá thương, có hai chú bị đập gần chết ở ngay cư xá Tax. Có thể, mấy chú Mèo, bị sự nổi giận của dân ta trút oan vào đầu, đều thuộc loại vô tội. Song trách nhiệm, vẫn là do quý quan Tồi cao của ta và nhất là phiá thượng tầng chỉ đạo của quân lực Mèo tại VN phải gánh chịu. Ai cũng biết, cái xứ Annam còm cõi, rách nát này (chẳng rõ là ông Tướng nào đó) đã ký kết khoản "đặc miễn tài phán", dành cho lính tráng đồng minh, chiến đấu trên Giao Chỉ quốc, cái quyền miễn xét xử. Thế cho nên, khi tụi Mèo làm bậy, quá đáng, dân ta thừa hiểu, đéch quan tòa nào ở xứ An Nam dám bỏ tù chúng nó. Do đó, tự họ tự những thằng dân uất ức tràn hồng, phải đành lấy quyền... đánh bỏ những thằng Mèo khốn nạn đã coi pháp luật xứ chúng ông như... không khí vậy.

Xét cho cùng người dân không đáng trách gì hết trơn mà chính mấy ông Quan to phải có trách nhiệm, làm chác lòng dân dục dục niềm phẫn nộ. Đằng này, lừa đang ngút cháy, tụi khốn kiếp làm như muốn đồ đầu thêm thể cho nên, nếu như mai này, có xảy ra máu đổ, thịt rơi... dân ta giết Mèo phom phom như làm thịt chó rông, lúc ấy mấy cha nội có bán xúc xích lo đãi ra quần thì cũng đã quá trễ mắt rồi!

Hãy ráng mà mở to cặp mắt ra mấy Ông Lớn cứ giả vờ đui hoị rồi chết cả đám.

Ông Phó đâu định rút hồi nào

Tuần qua, vấn đề bầu bì ngày 3-10 vẫn là đề tài nóng bỏng đối với dư luận trong ngoài nước. Riêng trường hợp ông Phó rầu thì đã dứt khoát được phép A-la-de chứ không bị cưỡng bức dứt vô nữa. Ông cũng được bộ Nội vụ của nhà nước ăm số bạc 2 tệ trao trả tận nhà để ông muốn tiêu sài gì tùy hỉ. Nghĩa là ông Phó đã được thỏa mãn chăm phần chăm rồi vậy.

Tuy nhiên trước đó, nghĩa là lúc quý vị Bao Công đảng viên Thâm Mỹ chưa công bố quyết định cho phép ông Phó rầu được rút ra trong vòng hợp pháp, đến nỗi ông Nội Vụ của Nhà Nước tưởng bở, phom phom toan kêu nhà thầu đặt in truyền đơn bích chương dùm ông Phó, thì chính ông Phó đã tuyên bố đại khái: "đừng phí phạm thể, ưỡng lăm! Số tiền hơn 20 tệ phần tôi khỏi cần thuê in tài liệu tranh cử làm gì cho mất công. Đem giúp gia đình từ sĩ có lợi hơn!"

Ấy đây, ông Phó đã có lời van nài như thể tức có nghĩa là chính ông cũng đã chấp nhận cuộc chạy đua tay đôi với ông Chánh để chiếm đỉnh Norodom vào dịp tháng 10 này chứ đâu phải là ông chề, ông dỗi... bỏ dở cuộc chơi. Sở dĩ ông không muốn dùng tiền nhà nước để làm phương tiện quảng cáo, cạnh tranh mí li vị chỉ huy nhà nước, đó là do ý ông khoái như thế. Hoặc ông bắt chước kế hoạch tranh cử vào viện Hạ Bộ hồi 1967 của Hồ Phi Lạc, khỏi cần quảng cáo um sùm mà lại hóa ra ép phê không chịu được.

Ngoài bọn C.O, chắc chắn không ai hiểu nổi thâm ý của ông Phó là như vậy đó.

Hoài của! tiền Mèo chứ phải tiền lèo sao mà chề

Vấn chuyện rút ra của ông Phó: Theo nguồn tin thân cận của cánh trái Norodom, chính quái lão Bàn Cựa đã công bố dụ khi ông Phó hãy chấp nhận "pạc co" mí li ông Chánh trên võ đài bữa 3-10 này cho cuộc vui đượm màu sắc hào hứng. Và nếu ông Phó ò-kê thì quái lão sẵn sàng "a vàng" tiền thù lao bằng bạc mặt là 5 tệ tiền da đó.

Nếu nguồn tin trên đúng là sự thật thì ông Phó rầu quả là rất đại, không xứng đáng là ông Phó chút sù nào hết trơn. Vì trước giờ ông Phó vẫn luôn kêu nghèo kêu túng, đến nỗi ông Phó phải từng than thở rằng nếu mai này bị tuột dù về vườn thì bà Phó sẽ bị bán cháo lòng còn ông sẽ bắt chước Hùng Cường màn nghề ca sĩ hoặc hách hơn tí nữa thì làm tài xế máy bay cho E còn rông lộn, để độ nhạt. Phải chỉ lúc quái lão Bàn Cựa đề nghị dứt lốt 5 tệ bạc Da Đỏ, ông Phó cứ võ liền, rồi sau đó hãy tuyên bố nhất định rút thì có phải vừa tiện vừa lợi không nào, tiện và lợi vì nhờ số bạc ketch sù đó, cuộc đời ông Phó bà Phó sẽ lên hương không chịu được đỡ phải vất vả bán cháo lòng và hát hồng khan tiếng chả ra làm sao, mà còn nói lên sẽ được chủ quyền toàn vẹn của Annamta vẫn nguyên si, không một áp lực tiền tài nào mua chuộc được. Hoài của... tniệt tình!

QUẠT MỒ

Ban Quản Đốc TT Giáo Hòa Thủ Đức khoái độc quyền thủ dâm?

Sau khi tiết lộ sự thật về một số thiếu nhi phạm pháp đang sống trong T.T Giáo Hòa Thủ Đức thường chơi trò thủ dâm, cán bộ giáo dục Trần Công Khải, làm việc tại Trung Tâm, vừa kêu cứu ầm ĩ là anh đang bị ban Quản Đốc gây rắc rối nghề nghiệp như cấm chỉ từ nay không được tiết lộ những sự thật nhậy nhạ đó ra ngoài, cho điểm xấu vào hồ sơ cá nhân, và rất có thể được "cấm ơn" để tự do ra ngoài kiếm việc khác mà sinh sống, vân vân.

Theo ý kiến C.O. của bộ Khải bị rắc rối như vậy là đáng đời lắm rồi, còn, kêu oan nổi gì! Sách Giáo khoa Thư lớp Đồng Ấu đã chẳng dạy rằng: "Tốt khoe ta, xấu xa đậy kỹ" là gì? Hai nửa thủ dâm có lẽ là một căn bệnh thích thú nhưng hay lây, ban Quản Đốc không chừng bị lây rồi, nhưng chữa trị chưa xong, giờ đem kéo tầm lum như thế e rằng hại lắm, nên ban Quản đốc mới phải cảnh cáo để giữ độc quyền vậy mà!

Quý vị đang hưởng hạnh phúc tuyệt đỉnh? Hãy đề phòng trong những chuỗi ngày tuyệt đỉnh đó có đôi lần xáo trộn vì những chuyện vu vơ.

♦ Tình vợ chồng "đầu gối tay ấp" suốt cả đời dầu mặn mà đến đâu, làm sao tránh khỏi những giây phút gây gổ, xích mích giận hờn?!

Từ nay quý vị an tâm hưởng hạnh phúc nếu có trong nhà cuốn băng nhạc SHOTGUNS 18 phát hành 23-7-71.

Chủ đề Chuyện tình (Love Story)

Cảm xúc từ tác phẩm trữ danh Lovestory của ERICH SEGAL

• Vì khi có xáo trộn, gây gổ giận hờn, quý vị nên giữ yên lặng, chỉ việc mở cuốn băng này ra, tức khắc mọi gây gổ, giận hờn sẽ tiêu tan hết!

• Vì cuốn băng này nói lên niềm đau xót nhất của những cuộc tình dang dở, niềm tê tái đắng cay nhất của những người đơn lẻ!!!

Băng này tuyệt đối không nên nghe buổi sáng

XIN LƯU Ý: Kể từ nay, băng nhạc Shotguns... Otigine đều có dán niêm hiệu để tránh giả mạo — Khi mua quý vị nên xem xét kỹ.

Tất cả khách Thủ Đô thanh lịch, hào hoa phong nhã đều nên đến...

CHƯƠNG TRÌNH SHOTGUNS TẠI PHÒNG TRÀ

QUEEN BEE

Đề thưởng thức giọng ca tuyệt vời lời cuốn của THANH THANH THÚY tiếng hát liêu trai vừa tái xuất giang hồ ELVIS PHƯƠNG (độc quyền) — Gia đình PHAM DUY (JULIE QUANG), NGỌC TUYẾT, PHƯƠNG HỒNG HẠNH, MỸ THẾ...

NHẠC CÁCH BỘNG CAT'S TRIO - CAROL - MAI LỆ HUYỀN

Ban AVT và TRẦN VĂN TRẠCH — SHOW QUỐC TẾ

Chương trình ca nhạc vô địch thủ đô!

Thêm 1 lá da sơn son thiếp vàng sai đồ ngoại hoá!

DI BỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

Xôn xao về tin có Đốc-tơ « vá màng trinh » ở Sai - Ghềnh

Chị em ta đừng vội mừng sẽ lấy lại được cái ngàn vàng.

ĐPV BỤNG ZÁCH

Nguồn tin chắc hẳn hơn của gach vừa tiết lộ, ở Sài ghềnh hôm nay, đã có I đấng Lang Tây, tu luyện từ xứ Phù tang, trở về đất An Nam, để chuyên hành nghề, rất ly kỳ rùng rợn: «Đó là nghề khâu vá lại màng trinh...» Cam đoan bảo đảm, kể cả những em từng lần lộn tại chướng chó hàng chục niên, nếu cần vẫn có thể trở thành em trinh nữ, thứ thiết trâm phân trâm. Vừa dớp được tin mắc dịch này, Con Ong tính đến thăm hỏi thêm về mặt y học chuyên môn, nhờ người anh em cựu quan năm Nguyễn Tuấn Phát, đốc tờ có đủ mê tín với bà con

trong nước. Nhưng, hồi này anh Tuấn đốc tờ đang bận mắc kẹt hướng trăng mặt li bì với người yêu bé bỏng mà thầy lang vừa... đi thêm 1 bước nữa với nàng. Do đó, Con Ong xin loan tin này — kể như quảng cáo không công cho thầy lang khôn ngoan nào đó! đã vô đúng cái đề tài ăn khách ở xứ ta, khi mà đàn ông con trai của nặc nô Nin Tê bề lung tung xèo và khi mà dịch hiệp tróc đang xảy ra rất tung bưng trên Giao chỉ quốc. Nay có được ông Lang... sửa chữa cả màng trinh thì... vui về rồi đó! Ông Mèo thì bỏ đi la sửa gọt lịch sử, ông Nhật bún, thì sửa cái lỗ trinh ngàn vàng của khoản lá Đa, đến bao giờ thiên hạ... tiến tới cái từ hoàn sinh và cả hoàn cầu sống nhâu đêch bao giờ phải đi năm Hotet đờ la Tha ma tới lúc đó thì kể như hết chuyện để bàn đề nói...

xếp lại bắp thịt, bị răn làm cho âm đạo... chặt chẽ và khít khao hơn cứ như là cô gái nhà lành, chưa từng biết đực rục hồi nào? Vẫn theo bác sĩ Điện Biên Phủ, thì... dù là Thánh Thần, lang tây giới bằng Sư Tồ của Hypocrate cũng cóc thể nào vá được màng trinh, đề có nàng lại có thêm 1 châu... bị chảy tí tí máu đỏ, trong đêm động phòng hoa chúc. Nói tóm lại, người ta chỉ có cách làm cho mấy em mà màng trinh có thể... cho cả 1 xe GMC phóng qua cũng lọt, nay thành chặt chẽ, khít khao... Chỉ có thể thôi.

Vậy Con Ong, cũng xin bác động đề chị em nào lỡ bị tụi Sô Khanh bóc tem mất rồi, thì đừng vội chi tiền để hy vọng vá lại màng trinh theo đúng mơ ước của người Trinh nữ.

Và đây cũng là một lối quảng cáo bịp lừa những chị em ta đang sắp phải kiểm 1 tấm chồng để thay thế cho người bạn «chân gối» Đổng Minh đang tuần tự ở rơ lui khỏi V.N

YKCO SÓT SA HƯƠNG VỀ MIỀN BẮC RUỘT THỊT VÀ... PHÂN NỘ VÌ ÔNG NHÀ NƯỚC TẶNG ĐỒ LA?!

Hầu hết anh em Con Ong đều... mở mắt chào đời tại miền Bắc xa vời vợi. Vì vậy, khi đọc tin Trời gieo đại họa khiến cả vùng BV, chìm trong biển nước, ngập lụt khắp nơi, chúng tôi lòng đau như cắt!

Khi thấy ông Nhà nước do cụ Ngoại ngắt nư... hô hào, hướng về đồng bào ruột thịt bên... khen ngợi cái sáng kiến. Dù, cho có tụi phù thủy móm lời giạt giấy thì cũng cứ cho là đẹp đi! Nhưng, để kết luận với món tiền 5 vạn đô la gửi ra tặng nhân dân B-V chúng tôi rất phân nộ vì... sáng kiến thì hay ho, mà lúc thực hiện...rất thiếu ý thức.

Thứ đặt ngược lại nếu BV gửi giúp miền Nam bằng tiền quan kim của Mao xénh xáng hẳn là... thế giới sẽ si và om xôm là tay sai của Bắc Kinh thiếu gì hình thức đóng góp. Khi mà... Hà nội, reo réo bước án cho chính quyền này là đây tớ cho đó là Mèo thì ta lại phây phây đâm vào sự sợ ý. Chúng tớ Quan Quyền An Nam rất dốt nát về cái gọi là Haute Politique. Chính trị... Cao Xin các ông mần cái gì hãy nghiên cứu cho đàng hoàng. Đừng để «hố» quá ấu trĩ!

Có vá lại màng trinh hay chi làm cho chặt
Vì dư luận xôn xao về vụ này, nên, phục vụ bạn đọc Con Ong bèn phóng đi hỏi I bác sĩ lão thành từng có mặt tại Điện Biên phủ - Ông là đốc tờ Điệp - có tiếng trong làng lang Tây ông đã vui về giải thích và vẽ luôn trên giấy cho Con Ong, hiểu sơ qua, về cái gọi là vá màng trinh. Theo ông khẳng định « không thể vá lại màng trinh », vì tất cả giống cái, có cái là Đa với... I âm đạo để tiếp nhận cái « ấy » của giống đực, (Canal vaginal) Âm đạo được mô tả như bắp thịt có vòng tròn xếp, hình vẽ như cái đèn xếp, của trẻ em chơi rằm tháng tám. Khi giao hợp với người yêu bắp thịt này bị răn ra, căng «đi lại» nhiều, càng mất dần sự khít chặt.. Theo danh từ chuyên môn, gọi là mất tính chất «đan hồi» (răn ra, co lại elasticité).

Rồi, xâu thâm thâm vào trông tí ti nữa, là cái màng trinh, nhưng, màng trinh còn có 1 lỗ hồng nhỏ sùu, để kinh nguyệt lưu thông hàng tháng. Lúc bị «cậu ché... húc đầu vô», lỗ hồng của màng trinh bị rách và gió máu... Ngày nay giới đốc tờ Nhật Bản đã tìm cách

Mùa Vu Lan vua ta làm Phước lớn

Đã hơn một lần, anh em Con Ong, đứng về phía đa số... có lẽ phải rách dài dài, đó là thành phần y được tá và phụ tá thí nghiệm, hiện có cả một khối bự hàng chục ngàn cùng khắp nước Nam ta.

Họ đang mỗi con mắt để chờ đợi quyết định hợp lý hợp tình hợp với lòng người của Tổng Tông Nguyễn Văn Thiệu, chấp nhận cho các thành phần kể trên được nhập ngạch.

Dường như bá ~~qua~~ Cao cấp triều đình và ông 1 Tể đã có ưng chịu, mà... mấy đàn anh Cán sự y tế... cứ khẳng khẳng làm áp lực...hông có chịu. Thôi đi các cụ, tháng 7 là mùa Vu Lan, vạn sự... vui về, đó kỳ... đua tranh rồi cũng đến... hai tay buông xuôi! Xin khẩn thiết cầu mong Quý Ngài...OK sa lem đi, thì phước đảng hà sa.

Vinh biệt Kim Vui

Đầu tuần qua báo chí đăng tít lớn:

«Nữ minh tinh Kim Vui, mở dạ tiệc báo tin... xuất giá tòng phu ngoại hóa. Con Ong bèn làm 1 phát mặc niệm dành cho nữ tài tử lừng danh bản xứ, đã đánh tâm sai ba-toong ngoại lai—cứ làm như Lang Can xứ này, không đủ tiêu chuẩn, để vui lòng người đẹp Kim Vui.

Tin này, được mô tả như là 1 sự nhục mạ cho giới hào hoa... ở thủ đô An Nam. Máy ảnh đều thấy mẹ, làm các em cứ ăn nên làm ra, rồi là đi 1 đường quả đào... bỏ đất nước, bỏ hương vị dân tộc, để ôm ấp tụi lông lá xôm xoàm, như khi đốt, 1 em Khánh Ngọc đã ra đi không hẹn ngày trở lại, 1 em Bích Chiêu cũng rời bỏ xứ loạn lạc này, bây giờ lại thêm Kim Vui, cũng quyết định nâng khăn sửa cả vạt cho 1 kỹ sư Mèo, có tuổi đời chồng chảnh ngót 1 phần đôi thế kỷ. Sao phí phạm thế em!

Tổng Tông đã kêu gọi, anh chị em chúng mình hãy vì

lòng yêu nước, mà sai đồ nội hóa, nữ lòng nào Kim Vui, phụ lại lời Tổng Tông đề chơi hàng ngoại hóa coi chừng Vua giận đó em à!

Đâu thằng nào Sô Khanh, thằng nào đùa dai với em thằng nào... số lá mí em, đề đến nỗi em cóc thêm chơi với trai An Nam, hãy nói nhỏ cho tụi ảnh đề lúc em đi rồi chúng anh sẽ đưa nó ra tòa, vì làm cho quốc gia này mất mẹ nó 1 cái Lá Đa có sơn son thiếp vàng, Kim Vui được Giải Thưởng Tượng Vàng của Đức Vua ta mà lị!

— Chúc em ngọt thờ với tuần trăng mặt bên chông Mèo, đề rồi đêm lạnh xứ người, em hãy ngắm khe khe mấy lời thơ của T.T. KH, rằng:

— Ai biết Kim Vui giữa phút này.
Nhìn mùa đông chết lá vàng bay
Ngồi bên chông Mèo hằm tan xáo
Cười gượng cho lòng nhẹ đắng cay

Nhà Nước thắng lớn.. nhưng đã phải hy sinh 1 số chân tay

Nhân dịp xào nấu ngày 29-8 vừa qua, một số ông có công lao lớn với nhà nước đã bị đá đi, cho về vườn một cách đau đớn tức tưởi. Ngoại trừ hai tên Hoàng Thông, Nguyễn Văn Thông đã có công lớn trong vụ điều tra khoản 7, được giữ lại để phò giá và huấn luyện nghệ thuật phục vụ cho bọn lính mới mớ, còn những tên khác như Mạc-Giao, Võ Văn Mẫu, Nguyễn Văn Huệ, Trần thanh Đình, Khiếu thiện Kế v.v đều bị xóa tên trên bảng phong thần. Tại sao? Theo tài liệu mật của sở điều tra C.O thì sự việc đã xảy ra như thế này: trước ngày bầu bán khoảng ba tuần, bàn tay lông lá đã xia ra cho lãnh tụ anh-minh nhất nước và có thể là nhất thế giới, xem danh sách của những tên gia nô buôn lậu quá nhiều, làm ăn quá lộ liễu, và yêu cầu loại bỏ cho Hạ Viện mới có vẻ mới, và nhất là để cho thiên hạ có cảm tưởng rằng cuộc bầu cử «trong sạch». Thế là những Lê tài Hòa, Mạc-Giao, Nguyễn Văn Huệ, Khiếu thiện Kế v.v. bị hy sinh mà không chút hay biết. Đau nhất là Trần thanh Đình, Kiếm được trên mây chục triệu rồi, anh chàng muốn ở thế dưỡng già. Nhưng Phủ đầu rồng biều phải ra. Anh tuân lệnh. Đề luôn cho Phủ chọn địa điểm. Đề rồi đi doang cả tiền lẫn ước vọng.

Những tên nào vô phúc có tên trên bảng phong thần của Mèo đương nhiên phải lọt sổ phong thần của Nhà Nước. Vì vậy, Hạ viện đã mất đi những tay chống Cộng bằng mõm hăng say tiết vít kiêu Mạc Giao, Lê tài-Hòa, Phan Thông, Võ Văn Mẫu, Nguyễn Văn Huệ, Khiếu thiện Kế, Trần thanh Đình, Trần-kim-Thoa v.v. đã gây nhiều tai tiếng. Đề bù đắp lại, các lãnh chúa địa phương áp dụng 2 chiến thuật, thứ nhất: phải loại cho bằng được những tay đối lập sáng giá, có khả năng, có uy tín như Nguyễn Khắc Tân, Ngô công Đức, Hồ hữu Trường, Trần công Quốc, Trương gia kỳ Sanh, thứ hai: dùng chánh sách đôn quân: lưu giữ những công thần chuyên đi trong bóng tối như Lê Văn Điện, Trần minh Nhứt, Nguyễn Văn Quý, Nguyễn Văn Tiêt đem vào những con gà đã nuôi dưỡng từ lâu như Vũ Công, Hồ Văn Xuân, Tôn thất Đông, Phạm hữu Gia, và nhất là lấy trong lò Cáp Tiên.

Theo mật báo của C.O, tính số lại, được trên 120 mông; đại đa số năm chắc rồi. Đề biều quyết hợp thức hóa kỳ tháng 10 sẽ thấy như vậy,

TRANH KHÔNG LỜI

TIỂU NGỌC Người dân đen cầm cân

Bầu bán

Chữ nghĩa của nước Giao Chỉ ta thật là tinh vi, kỳ diệu và... diêm ảo. Kể từ lúc nhà nước Bảo Hộ chơi trò bầu cử nghị viên, chánh tổng và lý trưởng, nghĩa là từ lúc mỗi cử tri được phép chọn lựa người đại diện mình việc nước bằng lá phiếu thì chữ bầu bán bèn xuất hiện. Đã có bầu bán tất nhiên phải có mua. Và mỗi lần có một cái sự tuyển chọn người bằng lá phiếu, thì dân ngu khu đen bèn gọi đó là một sự bầu bán. Cũng vì có cái sự bầu bán nên mới phát sinh ra một nghề mới là nghề «cai thầu cử tri». Tuy mấy niên mới có một lần «thầu» nhưng nghề này xem chừng hốt khá bộn bạc các.

Cuộc bầu bán Dân biểu ngày 29-8 vừa qua được đài truyền thanh và truyền hình của nhà nước mô tả là một thành công lớn. Tỷ lệ cử tri đi bầu trên toàn quốc lên tới 78,50%. Xin mạn phép ghi lại ở đây vài nét độc đáo của sự thành công to lớn ấy.

Phải thành thật công nhận rằng trong cuộc bầu bán vừa qua, địa điểm đầu phiếu ít hơn mọi lần. Có người cho rằng số địa điểm đầu phiếu chỉ bằng 1/4 so với các cuộc bầu bán trước đây. Tại mỗi địa điểm, số phòng phiếu cũng ít hơn những lần trước. Lại nữa, số ứng cử viên coi mời làm phát, cho nên riêng cái vụ xé phiếu để trao cho cử tri cũng tốn bộn thời giờ, không kể tới mục vụ cử tri chọn lựa đám ba lá phiếu với một đồng phiếu kền kền trên tay. Cho nên, các quan sát viên ngoại quốc rất khoái tí khi thấy dân đen Anamta chen chúc nhau đi bầu còn đông hơn đi mua bông đường sữa. Cam đoan cái cảnh chen nhau đi bầu này nếu thu vào ống kính xi-la-ma hay ti vi thì đúng là một cảnh «dân chủ pháp trị» rất chi là hấp dẫn. Vì vậy, cần phải khen nhà đạo diễn một phát, và trân trọng đề nghị trao giải tượng vàng Oscar cho nhà đạo diễn tài ba này.

Cũng vì chen lấn mà mãi không bầu nổi, nên rất nhiều cử tri đành thở dài ra về. Có một vài thằng bạn hay bà con chỉ họ ra ứng cử, vị nó nản nỉ quá, nên làm vị cử tri đã phải dậy sớm chiều chạy với ý định cao đẹp là bố thí cho chúng nó mỗi đứa một phiếu, trước mua vui sau làm việc nghĩa. Nhưng đi tới ba bốn địa điểm đầu phiếu, thấy địa điểm nào cũng đông nghẹt xếp hàng chờ toát mồ hôi mà vườn không thì lượt mình, nên đành chờ thua. Ngoài ra có khá nhiều người không có thẻ cử tri, thế là mất một dịp làm bộn phận công dân.

Khoảng 13 giờ ngày 29-8 đài truyền thanh và truyền hình nhà nước loan báo rằng nơi cử tri đi bầu đông nhất có tỷ lệ là 150%, nơi thấp nhất là 2,7% tính cho đến 12 giờ trưa. Đến tối, nhà nước loan báo rằng tỷ lệ cử tri đi bầu nơi đông nhất là 890% nơi thấp nhất là 55,70%. Vậy thì phải kết luận rằng dân đen Annamta có thói quen ngủ trưa, cho nên suốt 5 giờ đầu của cuộc bầu bán số cử tri trên toàn quốc đi bỏ phiếu còn rất thấp. Nhưng 5 giờ sau cùng của cuộc bầu bán, cử tri lại chiếu cố tận tình, chiếu cố hùng hục, nâng cao tỉ số trung bình lên tới mức gần 80 phần trăm. Tuy nhiên, không hiểu tại sao từ buổi sáng các địa điểm đầu phiếu đã đông nghẹt, đã có sự xếp hàng chen lấn như lính chân bán.

Tóm lại, anh nào nhanh nhẩu đoán loan tin vào buổi trưa về tỉ lệ cử tri đi bầu đáng nên đánh đòn. Anh nào tổ chức ít phòng phiếu cũng đáng đét vào đít mười roi, sau khi đã trao tượng vàng Oscar, bởi lẽ nếu có thêm nhiều phòng phiếu, dân đen khỏi phải chen lấn, số cử tri bỏ về không bầu được sẽ bỏ phiếu được hết trọn, thì tỉ lệ trung bình sẽ lên tới 150% chứ còn sao? Thật mà, không tin cứ nhờ một chú học troet lớp Ba mần một con toán là thấy rõ.

Dù sao, cuộc bầu bán cũng nên được coi là một sự thành công ra rít. Thành công cho chính quyền vì số «gà nhà» các cử tri khá đông. Thành công

cho đối lập vì các đảng đối lập cũng chiếm được một số ghế đáng kể tại nhà hát nhớn. Còn phải kể tới sự thành công kịch liệt của quý vị đạo diễn, quý vị «cai thầu cử tri». Tất cả làng đều thành công, chỉ riêng có dân ngu khu đen không được phát biểu ý kiến thiêng thờ không biết họ có tự coi là thành công không.

Bầu bí

Cũng rằng thì là một hành vi lựa chọn người đại diện mình việc nước bằng lá phiếu, lúc thì hành vi ấy được gọi là bầu bán, lúc thì hành vi ấy được kêu là bầu bí. Đã bảo rằng tiếng Anamta thâm sâu lắm mà lỵ. Cái cuộc chọn người đầu quân vô nhà hát tây mà gọi là bầu bán thì đúng số đách rồi. Còn cái cuộc tuyển lựa tài tử vô Phủ đầu rồng tất nhiên phải kêu bằng bầu bí.

Bầu là một sự tuyển lựa. Đã là tuyển lựa thì ít nhất cũng phải có hai thứ cho bà con chọn lựa chứ?

Ngày 31-8 Quý cụ Tối viện lại họp, không biết quý cụ có ăn bận áo đồ lông chồn trắng và đội mũ đen viền chỉ vàng hay không thì không ai được biết, bởi lẽ ngay đến cái quyết định của quý cụ bàn dân thiên hạ cũng chỉ được nghe qua bản thông cáo của ông quyền Thủ tướng, Quyết định của quý cụ Tối viện nói rằng: theo quan điểm của quý cụ trên thực tế liên danh Nguyễn Cao Kỳ Trương Vĩnh Lễ không tham dự vào cuộc bầu cử Chánh Phó tổng. Sau đó tờ biên nhận tiền ký quỹ hai triệu đồng đã được đem lại trao trả tận nhà mẹ sự đại diện của liên danh Kỳ Lễ. Luật là Luật, thực tế là thực tế và Tối viện là Tối viện chẳng cái mẹ gì ăn nhập với cái mẹ gì hết.

Tối 39, đức TT đương quyền có đôi lời thân ái cùng đồng hồ, đã khẳng định sẽ tranh cử Chánh Phó tổng nhiệm kỳ tới đúng vào ngày 3-10-71 cho nó đúng luật (lại đúng luật, gà bỏ mẹ) dù chỉ là một liên danh, nếu kết quả của sự bầu bí đó cho thấy đồng hồ bất tín nhiệm nơi Tổng thống thì người sẽ «xa và thời» không tiếp tục nhiệm kỳ 4 niên nữa và dứt khoát không ra ứng cử nữa.

Sống dưới chế độ «dân chủ pháp trị» kịch liệt và hung hãn như chế độ đệ nhị cộng huê Anamta, mỗi khi nghe nói đến pháp luật là dân đen lại giật mình thon thót. Giật mình vì khâm phục đến ngạc nhiên về cái tài ba gì ải thích và áp dụng luật của các bậc «dân chi phụ mẫu»

Luật 9171, mặc dù có điều 10 khoản 7 nhằm hạn chế số ứng cử viên Chánh Phó tổng cho cuộc bầu cử được đứng đắn, lại không dự liệu trường hợp cuộc bầu cử đứng đắn kinh khủng nghĩa là chỉ có một liên danh độc nhất thì phải mần ăn ra sao. Thiêng thứ cái gọi là «Ban vận động tranh cử» có lẽ phải dẹp tiệm. Nhiều kẻ sĩ huyệt làm đại diện, chắc trong bụng tiếc hùi hụi. Mà dẹp tiệm là phải bởi lẽ một mình một cổ, cứ tà tà, lẽ phè đầu có phải tranh dành với ai mà về với vận động? Và chẳng, đó cũng là điều hay, công quỹ đỡ tốn 41 tệ, dân đen đỡ nai lưng gánh vác những gánh sru cao thuế nặng.

Luật 9171 cũng không trừ liệu cái sự độc diễn, cho nên đã không ấn định một số phiếu tối thiểu là bao nhiêu thì cái vụ một mình một chợ được coi là đặc cử, mà chỉ nói rằng: «liên danh ứng cử viên được nhiều phiếu nhất sẽ được tuyên bố trúng cử». Thế thì, chỉ cần đứng 1 phiếu, liên danh độc nhất vườn có quyền được coi như trúng cử. Đại vương cũng không cho biết với số phiếu bao nhiêu thì người sẽ tự coi là bị quốc dân đồng hồ bất tín nhiệm. Nhà báo tò mò hỏi quan bí thư của Đại vương, thì được trả lời rằng: «chỉ khi nào Đại vương thấy rõ sự bất tín nhiệm của nhân dân thì người mới ra đi. Xin quý vị nên tìm hiểu về chữ «rõ» này. Vậy thì cứ theo đúng luật mà thi hành, có phải «rõ» là thế không?

Cuộc bầu cử Chánh, Phó tổng tất nhiên sẽ không có quan sát viên của liên danh khác dòm ngó. Như thế vừa đỡ tốn kém, vừa đỡ kiện tụng lời thời, lại vừa tiện việc số sách.

Ngay từ bây giờ, kể hèn này đã có thể tiên đoán được rằng thế nào liên danh Thiệu Hương cũng được Tối viện tuyên bố trúng cử theo đúng luật rất ư là một sự hợp hiến. Ngoài ra, rất có thể liên danh độc hành này lại hốt được một số phiếu cao nữa. Cứ căn cứ vào kinh nghiệm bầu bầu Rân biểu mà suy gẫm thì khác biệt. Vì vậy, thiết tưởng giới hữu trách khỏi cần bận lòng (v)

trong thành phố không có thể cử tri đã được car góc và đóng dấu để chứng tỏ đã tham gia bầu cử Chánh Phó tổng. Bởi lẽ, không có luật lệ nào cho phép «phủ lít» khám thẻ cử tri của người dân.

Ngay sau khi đức vua tiêng bố ứng cử một mình, II đảng phái, đoàn thể bèn làm một phát tuyên ngôn: không chấp nhận cho đức vua «ra» một mình. Cu bộ lão chủ tịch viện Cầu Mống cũng nói chớ từ Ba Lê về rằng: Đức vua đứng «ra» một mình thì vườn hay hơn.

Theo nguồn tin của các hãng thông tấn ngoại quốc, thì Phó vương râu kẽm nộ khí xung thiên khi nghe Chánh vương «ra» một mình, và nói nhất quyết điện tích règlement de compte à O.K. Corral. chứ không để cho Chánh vương «ra» một mình như thế. Nguồn tin này bị Nha Báo Chí Phủ Phó vương phủ nhận lu bù kèn.

O hay, sao các bố lại nhiều sự thế nhỉ? Người ta «ra» một mình thây kệ người ta, ăn nhằm gì đến các bố. Đành rằng theo lẽ thiên nhiên thì cái sự «ra» nên có hai mình cho có hợp vệ sinh. Và cũng cần phải có hai mình thì mới xây ra cái vụ «bầu» chứ, chỉ có độc trụ một mình thì có «bầu» sao đặng? Nhưng luật pháp và hiến pháp không cấm ngặt sự «ra» một mình và cũng không phạt và cái sự một mình một chiếu mà vẫn «bầu». Không tin xin cứ tới hỏi quý cụ Tối viện khắc rõ.

Con Ong phân tích thành phần đào kép mới của Nhà Hát Tây

(TIẾP THEO)

An Giang

— Mã Xái 1937 Long Xuyên (Bác sĩ) Dân biểu tái cử.

— Dương minh Quang 1929 Long Xuyên Nghị viên.

— Lê quang Liêm 1920 Long Xuyên Quân nhân,
— Nguyễn hữu Hiếu 1939 Hải Phòng, Luật sư.
Trần thị Hoa tự Phấn 1924 SaĐec Dân biểu tái cử.

Châu Đốc

— Lê văn Tinh 1930 Châu Đốc, làm ruộng.
— Nguyễn văn Ca 1917 Cần Thơ, làm ruộng.
— Vũ công Minh 1928 An Giang, Quân Nhân.
— Huỳnh văn Lầu 1922 Châu Đốc, D, B T cử.
— Châu Nget 1925 Châu Đốc, Quân Nhân.
— Nguyễn tấn Phước 1923 Châu Đốc, Buôn bán.

Nhận xét thành phần trên, người ta thấy:

— 69 người sinh quán tại Nam Phần
— 59 người sinh quán tại Trung Phần
— 33 người sinh quán tại Bắc Phần
— 1 người sinh ở bên Tây là cựu Nghị Sĩ T.

V.Đôn. về thành phần nghề nghiệp, chia ra như sau:

- 40 Dân biểu tái đắc cử
- 13 Nghị viên Hội Đồng Tỉnh.
- 39 Quân nhân (trong đó có 2 cựu QN)
- 9 Bác sĩ
- 8 Dược sĩ
- 4 Luật sư
- 14 Công chức
- 12 Giáo chức
- 7 Nông gia
- 4 Thương gia
- 2 Tư chức
- 1 cựu Nghị Sĩ
- 1 Nguyên Bộ Trưởng
- 1 Tổng giám đốc ngân hàng
- 1 Thâm phán
- 1 Ký giả.
- 1 Cựu Tỉnh Trưởng
- 1 Ủy viên trị sự Phật giáo HH.

Về thành phần chính trị, Đối lập thắng lớn ở Thủ Đô. An Quang thắng lớn ở Quân khu 1, Hành pháp thắng lớn ở Quân khu 2, QK 4.

— An Quang có hơn 20 ghế, nếu liên kết với nhóm DB đối lập ở Thủ đô thì có tất cả hơn 30 ghế.

— Cấp Tiến khoe có 20 ghế: Nê Cấp Tiến liên kết với An Quang đối lập có trên 40 ghế,

— Phía TT Thiệu, có từ 80 ghế, còn ngoài ra là độc lập và chưa rõ khynch hướng,

Người và việc...

● THIÊN KHÔI

Chi dân là khó chịu

Sài Gòn bỗng dưng có một cái không khí thật ngột ngạt, trên những con đường vào thành phố cũng như nhiều con đường bên trong thành phố, người ta thấy có nhiều hơn bóng dáng những người được gọi là bạn dân, và dân chúng được những người bạn này «thăm hỏi» luôn luôn. Bị hỏi thăm nhiều quá, người dân bỗng thấy khó chịu, giá không phải đi vì những công việc cần thiết, người dân nằm nhà cho khỏe.

Ái cũng hiểu rằng, sở dĩ có cái chuyện tăng cường thăm hỏi đó là nhà nước đang áp dụng nguyên tắc «phòng bệnh», một bệnh nguy hiểm mà theo lời ông Phó có thể xảy ra bất cứ lúc nào, chiều nay hay sáng mai. Bệnh đó là bệnh đảo chánh. Chẳng hiểu sao cùng một lúc, 8 hãng thông tấn ngoại quốc cùng loan đi một cái tin làm chấn động cả nước và cả thế giới, tin ông Phó sẽ «tiêu diệt ông Chánh cùng bè lũ bằng vũ lực». Mặc dù Phủ ông Phó đã cải chánh những nguồn tin này, nhưng đồng bào cả nước lại chẳng mấy ai chịu tin, theo kinh nghiệm Giao Chỉ, cái gì mà nhà nước cải chánh là cái đó có thật, ông Phó bây giờ vẫn là người nhà nước, dù cho ông đang chống nhà nước. Dân chúng lại càng không tin, vì dân chúng đã thuộc lòng những ngôn ngữ đặc biệt của ông Phó, mà trong bản tin đe dọa đảo chánh kia đã đầy rẫy những ngôn ngữ đặc biệt đó.

Trong nhiều bài viết về ông Phó, tôi đã viết là ông Phó làm chính trị theo cảm hứng, theo con tim chứ không bằng trí óc, bằng tính toán. Một con người nhiều đam mê, hay bốc đồng, nên những lúc mà cái hứng trong người ông nổi dậy, ông lạc quan tếu, ông chủ quan bừa, mà ông vợ được báo chí, nhất là báo chí ngoại quốc thì ông nói văng xì lỏ, nói cóc cần biết ngày mai sẽ ra sao. Bởi vậy nhiều khi ông nói hồ. Cái sự nói hồ lần này nặng nề nhất, đã chẳng lợi gì cho ông lại thêm bực mình cho dân chúng. Thực tình mà nói, với dân chúng thì ở cái đất nước này, ông nào lên rồi cũng thế thôi, đại đa số quần chúng vẫn đói vẫn khổ, vẫn chịu đựng những bất công xã hội, những đau đớn chiến tranh, vẫn được hy sinh như đóng góp thêm xương máu, tài sản mà không có quyền đòi hỏi được đáp đền dù là một ly óng cù. Trong lúc thiếu số hưởng thụ lại no nê phê phỡn, tác oai tác quái bởi thế trước tin đảo chánh thật, đảo chánh giả dân chúng vẫn tỉnh bơ, vẫn cúi đầu vạt mồ hôi trên những công việc nặng nhọc hàng ngày để kiếm sống, ngưng tay một chút là vật giá bứt xa ngay, và lại họ nghĩ rằng bây giờ chưa có chuyện gì xảy ra, thì kiếm cho mau mau để dành được chút nào hay chút đó, lỡ mai một chuyện gì xảy ra thật, đường phố giới nghiêm 24/24 thì có mà nhai đờ cầm hơi đôi ba ngày. Đã có nhiều ông nhà nước phiến trách dân chúng là hứng như hay thờ ơ với tình thế Quốc Gia, các ông trách như vậy để tự khoe mặt cách kín đáo là mình đã phải làm việc nhiều cho đất nước, việc nước

Một môi vi chiến tranh, một môi vi kinh tế, bây giờ lại một môi vi những chuyện tranh chấp giữa các ông lớn, người dân thọ làm sao được hả trời

Những người lo sợ nhất

Những người lo sợ nhất trước cái tin đảo chánh, đảo chiều lúc này là lúc những ông đặc cử vào viện dân biểu mới rồi. Bao nhiêu công lao, bao nhiêu tiền bạc được tung ra, may mắn nhờ uy tín hay nhờ gian lận mà trúng cử, và tuy mang tiếng là tân DB thật, nhưng chưa thấy cái mùi nhà hát lớn ra sao, nếu bây giờ mà có một biến động lớn, có thể xóa bỏ được tất cả những cơ cấu dân chủ ở đây như quốc hội, Tối Cao Pháp Viện v.v thì quả các ông tân DB đau chết đi được.

Nhưng nếu các ông trên đầu, thì lại có rất nhiều ông thất cử trong kỳ bầu cử vừa qua... mừng, và hy vọng bài đã xóa sẽ làm lại, các ông đó lại ra tranh cử lần nữa. Hện nay thì một bên hy vọng không có gì xảy ra từ nay cho tới năm 75, còn một bên thì muốn có một cái gì, tóm lại cả 2 bên đều vì quyền lợi cá nhân mình mà muốn hay không muốn.

Ký cả hai

Theo 1 nguồn tin là trong kỳ bầu cử vừa qua, đã có một số lớn những ứng cử viên thường là thân nhà nước từ trước, nhất là các cựu dân biểu đã phải ký vào một cái giấy gì đó, nội dung cam kết ủng hộ nhà nước vô điều kiện. Đã có nhiều người ký, vì sợ bị phá trong cuộc bầu cử. Điều hay ho là không phải chỉ có những người thân nhà nước mới ký, mà có cả dân biểu cũ những người ở phe đối lập cũng ký, tin hành lang chùa Ấn Quang nói là hai dân biểu của nhà chùa là Kiêu mộng Thu và Nguyễn ngọc Nghĩa đã bay từ Huế vào Saigon để ký, tức là hai người này đã ký cả hai bản cam kết, một bản cho nhà chùa, một bản cho nhà nước.

Làm chánh trị phải nhiều thủ đoạn, phải biết đi hai ba chân, bà Thu và ông Nghĩa quả là tay chính trị giỏi?

Chi cả hai

Cũng trong kỳ bầu cử qua, nhiều cây tiền đã ra tranh cử, và những cây tiền này cũng biết đắc cử tại ngân, nên đã tung tiền ra hơi nhiều. Có đôi ba người đã tung cả ba, bốn chục triệu, như bà Nguyễn thị Hai ở Long An, bà Trương thị Bích Diệp ở Chương Thiện, ông Nguyễn tấn Đồi ở Kiên Giang v.v..

Bà Hai và bà Diệp mỗi bà mất chừng 40 tề, một nửa cho nhà nước một nửa cho nhà Chùa, do đó cả hai bà đều lạc hoặc với dân địa phương mà về nhất Ông Nguyễn tấn Đồi cũng chừng đó, và một nửa cho nhà thờ, một nửa cho nhà nước, nhưng ông Đồi chỉ về nhì vì ông Nhan minh Trang vừa có thể đảng lại vừa có tiền như ông. Dù phải chi hơi nhiều, nhưng các bà các ông đắc cử là đạt tới ước vọng và mục đích rồi. Cái có những cây tiền khác cũng chi cả hai, nhưng chẳng hiểu chi ít hay chi không đúng chỗ nên bị đi trượt một cách đau đớn như ông Bùi kiến Tín ở Saigon ông này mất 44 tề, bà vợ đau quá nên sau khi ông về hạng 6 bên nội lửa đốt liền 4 cái xe hơi. Bên Gia Định là ông Trần quý Phong, mất đứt 35 ký lô vàng ròng mà chỉ về hạng thứ 31 có lẽ các nhà chùa rút kinh nghiệm lần trước bị ăn bánh hứa của ông nên lần này sợ ông luôn.

Tại Lâm Đồng là ông Hồ thế Nhu, tại Tuyên Đức là ông Hoàng kim Lân, ông Lân mất 30 triệu của mồ hôi nước mắt của ông già Hoàng kim Quy trợ cấp, báo hại ông già, già thêm vài chục tuổi. Tại Biên Hòa là ông Phạm hữu Giáo.

Ký cả hai, chi cả hai mà đi trượt một lúc, quả các ông trên cần phải ót,

Đảng thân chính quyền cũng rụng

Vì có chân trong 6 đảng của ông Tổng thống, nên được gọi là đảng thân chính quyền, tất cả các đảng thân chính quyền đều đưa người ra tranh cử và đều rụng, đau đớn thứ nhất là ông đại đoàn kết, liên danh Sao Sáng năm 70 ra tranh cử vào Thượng viện về gần chết, năm 71 cả chủ tịch và đoàn viên cao cấp ra ứng cử vào viện dưới cũng đều đi doong, kể đó là ông Nguyễn văn Hường, tức mười Hường, lãnh tụ lực lượng tranh thủ Tự do bị té đài, ông Mười Hường ngày xưa là Tổng bí thư của ông T.T.

Rồi tới Đại Việt Cách Mạng của người Hà thúc Ký, các đảng viên cao cấp (1) cố Nguyễn lý Tường, Lê đình Cai, Nguyễn văn Canh đều về sau các phạt tử Án Quang. Đại Việt Cách mạng năm ngoái cũng đưa người ra tranh cử TV và về hạng sáu.

Trước những thất bại liên tiếp trên đường tranh cử, nhiều đảng thân chính quyền dường như bắt đầu chán chính quyền, bởi vậy người ta không lấy làm lạ khi thấy những đảng này đã vào họp với ông Phó Kỳ tại tư dinh trước Tân sơn Nhất và ra tuyên cáo yêu cầu ông Thủ hiến từ chức, đứng ra tranh cử một mình. Dường như vài đảng còn tính tổ chức xuống đường để biểu dương lực lượng nữa cơ đấy.

Nhà nước kêu gọi dân bầu đứng cử xứng, thì sự kiện những đảng thân chính quyền, những người của chính quyền cũ Lê tài Hòa, Trần kim Thọ, Phạm hữu Giáo. Khóang trung Lưu v.v đều thất cử đã chứng tỏ dân đã biết nghe lời khuyên của nhà nước lắm.

Hậu bầu cử

Cái hậu bầu cử nào cũng là chuyện đưa nhau ra tòa tại Định Tường 7 ông Quận trưởng nổi nhau ra tòa trả lời về những tội gian lận. Một ứng cử viên thất cử ở đây đã tố cáo các ông Quận chụp cho ông cái mũ Cộng Sản đỏ bở, rồi tìm mọi cách phá ông nhưng có chuyện lạ xảy ra là ở một quận hoàn toàn mất an ninh, có nghĩa nơi đó có nhiều Cộng Sản nằm vùng lắm thì ông được nhà nước tặng cho cái mũ thân cộng chỉ vẻn vẹn được có đúng một lá phiếu, còn ông gà chánh quyền được tới trên 5000 lá. Như vậy, ông thất cử viên nói, tôi thân Cộng hay ông gà nhà nước thân Cộng? Bị câu hỏi mỉa mai, mớ họng này, các ông Quận trưởng và cả ông gà nhệ nước mặt cử nghếch ra.

Cũng tại Định Tường, dường như có tới 18 thất cử viên thượng tố các đặc cử viên cùng các quận trưởng ra Tòa, như 1 g cuối cùng chỉ có 4 ng «bị cương quyết không theo lời «khuyến» của ai đó bãi nại, và cứ lòi các ông gian lận ra trước đèn trời mong được soi xét.

Riêng phiên tòa ở Phước Tuy thì mới là đặc biệt, đầy hi nộ ái ố Tòa ở đây sau khi đã xử các bị cáo phạt tiền và phạt tù, vì có những bằng cứ gian lận hiển nhiên, như sửa biên bản để kê thất cử thành đắc cử thì ở bên ngoài, các cử động viên cho bị cáo cùng một số đồng lõa tiền khu có vũ trang đã tràn vào Tòa và nhục mạ, hành hung các luật sư đã cãi thẳng cho nguyên cáo. Lĩnh thì đòi xin tí huyết làm kỷ niệm, khiến các luật sư sợ quá, vội vàng chạy vào phòng ông biện lý ty này, ông biện lý Trần thành Đồi, uy vũ bất năng khuất, đã ra bắt đám đông giải tán, nhưng họ có súng nên không sợ ông Biện Lý, và ông phải quay vào ra lệnh cho ty cảnh sát Phước Tuy phải tới giải tán và hộ tống các luật sư về Vũng Tàu. Trong cái không khí sôi sục như vậy, thì ông Cảnh Sát lại thần nhiên đứng trên lầu xia rắng nhìn xuống như nhìn một đám xiếc làm trò vui. Một lúc sau xe thiết giáp tới cùng với cả trung đội cảnh sát đã chiến, các luật sư và nguyên cáo mới được chui vào xe thiết giáp ra khỏi tòa bình an về Vũng Tàu. Tại Vũng Tàu các luật sư xin trực thăng về Saigon vì đi đường bộ sợ bị thanh toán dọc đường.

Hiện ở nhiều tỉnh cũng đang có những vụ xử án tương tự, các nguyên cáo đều được khuyến cáo phải rút đơn bãi nại, hoặc các luật sư bị dẫn mặt, làm khó dễ.

Chuyện đáng ghi là ở Phước Tuy, sau khi lên án bị cáo đã tác cử vi gian lận, thì HĐTC địa phương đã coi như không có án tòa và tuyên bố ông gian lận đó được đắc cử, mà chỉ tịch HĐTC địa phương lại chính là ông Chánh Án. Thưa đi, Bao Công ở đâu.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gậy tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém rưỡi
VĂN-QUÂN hạ thủ

Điểm báo dùm Tổng Thống

Bản thông điệp đọc trên đài truyền hình nhà nước vào cuối tuần qua của TT Thiệu đã được khắp nơi khai thác triệt để. Tổng thống đọc thông điệp xong, về chưa kịp uống nước, thì hàng lô đoàn thể, đảng phái, trong số có cả «đảng nhà», ra tuyên cáo phản đối rất hung hăng ngay. Hầu như không ai lấy làm hân hoan về việc nhà lãnh tụ ra tranh cử một mình, thực hiện một cuộc «hy sinh lớn» như thế.

Sau đây là một số thắc mắc được thấy rải rác trên báo chí, bọn C.O chép lại để xin được Tổng thống giải đáp thỏa đáng:

1.— Tổng thống bảo rằng, nếu được toàn dân tín nhiệm cho hy sinh lần thứ hai, ông sẽ rút ngay khi có hòa bình. Lời hứa hẹn này có vẻ mơ hồ. Ai cũng biết, nhiệm kỳ Tổng thống sắp tới chỉ kéo dài đến năm 75 là hết, trong khi đó, theo lời tuyên bố của Tổng thống trước đây, sẽ có một trận «thư hùng» kịch liệt giữa ta và CS vào năm 73 rồi sau đó mới có thể bàn với chuyện hòa bình.

2.— Trong thông điệp vừa rồi, TT Thiệu không nhắc tới «một nền hòa bình trong chiến thắng» nữa, như vậy có thể Tổng thống đã ngã sang chủ trương hòa bình bằng giải pháp chính trị. Nhưng trong một cuộc phỏng vấn dành cho thông tấn xã Reuter nhân kỷ niệm ngày độc lập thứ 26 của B.V, Xuân Thủy lại tuyên bố rằng không thể có giải pháp hòa bình cho VN nếu TT Thiệu còn tại quyền trong cuộc bầu cử sắp tới ở Nam VN.

Tổng thống muốn rút lui khi có hòa bình nhưng đối phương lại ngoan cố không chịu nói chuyện hòa bình với Tổng thống, vậy biết tới bao giờ Tổng thống mới có thể rút lui được?

3.— Tổng thống khẳng định trong thông điệp rằng «từ chức bây giờ là trốn trách nhiệm, đào ngũ...» Câu nói này khiến có người liên tưởng tới câu nói của Trần Văn Hương khi cụ còn làm thủ tướng rất ghe trước đây. Hồi đó, mặc dù bị dân chúng hồi thúc nhưng cụ không chịu từ chức vì «từ chức là đào ngũ». Nhưng ít ngày sau, cụ đành khăn gói qua nước về nhà khi có lời «cảm ơn» của TT Thiệu.

4.— Ông mong nói: «Trong vòng nhiệm kỳ 4 năm sắp tới mà tôi đem lại được hòa bình cho đất nước bất cứ lúc nào thì tôi không mong gì hơn là được đồng bào cho tôi được trở về đời sống thường dân của một nước VNCH thanh bình trong tự do no ấm để đồng bào chọn một vị lãnh đạo mới.»

Hình như Tổng thống rất tự tin là ông đem lại được hòa bình cho đất nước. Nhưng ông lại quên không đặt trường hợp nếu không mang lại được hòa bình thì sao? Ông Đạo Dừa, trước đây khi chuẩn bị ra tranh cử TT, có cam kết trong vòng 7 ngày, nếu không đem lại được hòa bình cho đất nước, mọi người có quyền đem đầu ông ra ra mà chặt.

Nay, TT Thiệu chỉ cam kết sẽ rút lui khi có hòa bình, phải chăng Tổng thống đã «sáng suốt» hơn ông Đạo Dừa?

5.— Xuất hiện trên màn ảnh truyền hình nhà nước, TT nói: «Nếu tôi được tín nhiệm tiếp tục 4 năm nữa, tôi vẫn đề hết tâm trí và dồn hết mọi nỗ lực vẫn hồi hòa bình cho đất nước...»

Mới đây, khi chạy đua vào nhà hát tây, đám ứng cử viên dân biểu cũng có những lời hứa hẹn như vậy để nấn nỉ cử tri cho phiếu. Nào là «nếu đồng bào tín nhiệm cho tôi làm dân biểu, tôi sẽ

đem lại hòa bình» Nào là «nếu đồng bào bỏ phiếu cho tôi được vào nhà hát trong 4 năm, tôi sẽ không lãnh lương, tôi sẽ chống độc tài, tôi sẽ đem cơm áo cho đồng bào, tôi sẽ...»

Bây giờ, Tổng thống cũng hứa hẹn «nếu tôi được tín nhiệm tiếp tục 4 năm nữa, tôi sẽ...» Như vậy phải chăng TT đã bắt đầu cuộc vận động tranh cử một mình?

6.— Có một câu văn của TT rất khó hiểu: «Vì những lẽ trên mà tôi quan niệm rằng cuộc bầu cử ngày 3-10 sắp tới, với chỉ còn một liên danh ứng cử viên của tôi, như là một sự nói lên lòng tin nhiệm hay mất tín nhiệm của đồng bào đối với tôi, đối với lập trường và chính sách của tôi, vậy nếu kết quả xác nhận là một sự tín nhiệm rõ ràng của đồng bào nơi tôi thì tôi xem đó là đồng bào đã tín nhiệm nơi tôi và tôi tiếp tục một nhiệm kỳ 4 năm nữa. Còn nếu kết quả cho thấy đồng bào bất tín nhiệm tôi thì tôi tự ý sẽ không nhận tiếp tục nhiệm kỳ 4 năm nữa, và tôi sẽ dứt khoát không ra tranh cử nữa.»

Mặc dù câu văn dài dòng và khó hiểu như thế, cũng có thể tóm tắt được như sau: Trong cuộc tranh cử một mình sắp tới, nếu dân tín nhiệm, TT Thiệu sẽ «chấp nhận» sự hy sinh ngồi lại 4 năm nữa, ngược lại, TT sẽ tự ý không chấp nhận nhiệm kỳ 4 năm nữa và cũng «dứt khoát không ra tranh cử nữa!»

Nhưng dư luận thắc mắc là Tổng thống đã không nói rõ thế nào là tín nhiệm và thế nào là bất tín nhiệm. Và một khi đã bất tín nhiệm, rồi thì làm sao Tổng thống còn «tự ý không nhận tiếp tục 4 năm nữa»? Lúc đó là một sự «bỏ buộc không được nhận» chứ đâu phải sự «tự ý» được nữa?

7.— Tuy không dùng từ ngữ «trung cầu dân ý» vì điều này không có ghi trong hiến pháp, nhưng khi Tổng thống nói «cuộc bầu cử sắp tới như là một sự nói lên lòng tin nhiệm hay mất tín nhiệm của đồng bào với tôi», bắt buộc mọi người phải hiểu đây là một cuộc trưng cầu dân ý.

Tuy nhiên, đã trưng cầu dân ý thì phải có hai đối tượng, hai vấn đề khác nhau bày ra riêng rẽ để dân lựa chọn. Đành này, chỉ có một TT Thiệu thôi và một chủ trương «bỏ không» cũng của Tổng thống, thì dân biết lựa chọn cái gì?

Trong cuộc trưng cầu dân ý thời ông Diệm, mặc dù chỉ là một hình thức gian lận trá hình nhưng cũng còn có ông Diệm và ông Bảo Đại trên 2 lá phiếu khác nhau để dân lựa chọn. Hồi ấy, tuy phải đương đầu với mọi đe dọa, khủng bố nhưng cũng có khá đông người bỏ phiếu tín nhiệm ông Bảo Đại.

Còn như cuộc trưng cầu dân ý của De Gaulle thì có 2 đề tài rõ ràng được đặt ra: đồng ý hay không đồng ý về kế hoạch của đương kim Tổng thống. Sau cuộc trưng cầu, đa số dân Pháp đã «không đồng ý» với De Gaulle nên sau đó, người anh hùng của dân tộc Pháp đã tôn trọng ý dân hát bài «Đ-ơ-lu-ít cho tới ngày vinh viễn đi ra khỏi cuộc đời».

Trưng cầu dân ý là như thế. Còn hiện tại, cuộc trưng cầu dân ý của TT Thiệu đã không có vấn đề để lựa chọn. Giả dụ, dân chúng không đồng ý với lập trường «bỏ không» của TT Thiệu, họ phải biểu lộ bằng cách gì? Bằng cách không đi bầu trong ngày 3-10 sắp tới chăng?

Những thắc mắc về bản thông điệp ngày 2-9 của TT Thiệu còn dài lắm, nhưng ghi hết ra e có phần không được nghiêm chỉnh. Bọn C.O mạn phép tạm thay các nhân viên điểm báo của Quý Phủ, ghi lại những điểm nhỏ trên đề trình Chánh Vương và không đòi một chút công nào cả.

Cứu chúa

Trong khi dư luận khắp mọi nơi tập tấp phê bình, đả kích sự tranh cử một mình của TT Thiệu thì có một bầy tôi gồng mình nhào ra bênh vực Tổng thống. Đó là nhà lãnh tụ Đit Vít ly khai Nguyễn Văn Ngải. Nhà đại lãnh tụ này cho rằng «TT Thiệu rất minh bạch, phản ảnh thái độ can đảm quyết tâm nhận lãnh trách nhiệm của ông».

Sau đó, nhà đại lãnh tụ ca tiếp rằng: «Giải pháp của ông Thiệu là giải pháp hợp lý hơn cả vì sự từ chức đồng loạt của cả TT lẫn PTT là một giải pháp nguy hiểm. Nếu TT Thiệu từ chức, chắc chắn sẽ có sự hoang mang trong hàng ngũ quân đội cán bộ, công chức và giường máy hành chính...»

Một TT, PTT từ chức tưởng chỉ là chuyện thường tình, người khác lên thay thế vẫn có thể chèo lái con thuyền quốc gia được, nhưng nhà lãnh tụ của cái gọi là «Lực lượng dân chủ VN», lại cho là quan trọng quá, chỉ có một mình ông Thiệu làm Tổng thống được thôi, người khác lên sẽ làm «hoang mang» mọi tầng lớp dân chúng ngay.

Nhà lãnh tụ cứ làm như dân chúng Anamta là bọn con nít hơi tí là hoang mang! Thật ra, dù TT Thiệu và PTT Kỳ có rủ nhau rút lui, dân chúng cũng rất bình thản chẳng có ai «hoang mang» như ông Nguyễn Văn Ngải lo xa cả. Và lại, chính mọi người cũng muốn hai ông Thiệu—Kỳ cùng rút lui để cứu đất nước thoát khỏi tình trạng đen như mồm chó hiện tại. Cho nên, nếu có kẻ hoang mang vì chuyện ông Thiệu từ chức thì kẻ đó chính là ông Ngải vậy.

Tự nhận thấy là lãnh tụ lực lượng dân chủ mà xem thường dân như vậy thì còn dân chủ con mẹ gì nữa, đời cha nó thành lực lượng «phần dân chủ» lại hay hơn. Thôi hơn nữa là nhà lãnh tụ lại phát ngôn thêm: «Vả chẳng không có gì bảo đảm rằng ông Huyền sẽ nắm vững vấn đề quốc gia và hữu hiệu hơn ông Thiệu cả. Đó là chưa kể tới những xáo trộn khác có thể xảy ra!»

Theo nhà lãnh tụ lực lượng «phần dân chủ» thì chỉ có ông Thiệu mới bảo đảm «nắm vững vấn đề quốc gia» và mới hữu hiệu hơn mà thôi. Nếu vậy, TT Thiệu nên làm Tổng thống vĩnh viễn và phong cho nhà lãnh tụ Ngải một chức cò mồi, vĩnh viễn thì «hữu hiệu», làm và rất đáng ý của nhà lãnh tụ. Và như vậy «bỏ đi» chẳng còn sợ sự gì chuyện hoang mang, xáo trộn nữa!

Cách đây ít ngày, có nhà lãnh tụ «đổi lập cuộc» của Phong trào ta tỏ ý lo sợ những người chống đối TT Thiệu sẽ làm đảo lộn cha nó mất những cơ cấu dân chủ «lý tưởng» hiện tại của người. Nay lại tới nhà lãnh tụ Đit Vít bị khai trừ nhào ra lo sợ dân chúng sẽ «hoang mang» nếu TT Thiệu từ chức!

Một khi vẫn còn những hạng lãnh tụ cò mồi hạng bét như các bố Huy và Ngải đó thì đất nước này còn làm mới khả được. Buồn nôn bỏ mẹ!

NÓI LÃO *ma* chơi

Còn lâu mới phở

Sau hai cái chết của tam vị phở bình Nghĩa—
Đặng—Hữu và thêm người thứ tư mở bụng, tội cầm
viết bèn nghĩ ngợi lần thân về cái gọi là phở bình.
Tại sao lại sai chữ «phở». Cứ làm như loại phở thái
không bằng? Còn lâu mới «phở». Thường thường
thiên hạ gọi phở để là ông vua vút đi, phở nhân là
người hết sài, còn phở bình, sức mấy mà có thể
bào là phở bỏ! Xin đề nghị chủ tịch Thương
Phở Bình đổi phải thay bỏ nó chữ «phở»
đi để dùng chữ Thương bình, cho đỡ chướng tai.
Nhất là hành động hào hùng đáng kính của hai anh
Nghĩa, Đặng và Phở bình mở bụng quả đã chứng tỏ,
tuy có tàn tật, thương tích về thể xác, song đầu óc
các anh quả thật còn bằng vạn mấy ông Tỏi cao!
Chính quý Ngài đang ăn trên ngồi trốc mới đáng
được khoác danh «phở xếp», tức xếp đáng «phở»

Ngoài ra, chúng ta cũng cần hâm nóng tinh thần
Nghĩa Đặng, Hữu, bằng cách nhắc nhở dư luận
hướng về cái chết bất tử đó! Hãy thử làm coi!

Tám gương sáng choang cho đảng cái bang

Theo tin các đồng nghiệp nhật trình, trong thời
gian đi vận động tuyên cử vừa qua, mấy ông cựu
Dân Biểu Quảng Ngãi đã bị đồng bào cử tri rượt
đuổi tới bờ và tặng cho cả một ra sông toàn của
ngon vật lạ trên đời mà ít ai dám thường thức. Thậm
chí có ông không may, bị đồng bào tóm được bèn
âu yếm khoác lên đầu ông cả một cái quần đen của
liền bà. Một cái quần đen đang thời kỳ kéo cờ đỏ.
Số dĩ sự việc vừa kể đã xảy ra, không phải vì đồng
bào cử tri Quảng Ngãi vô ơn bạc nghĩa đối với
quý vị đại diện của mình tại Hạ bộ,
mà chính vì quý vị đại diện đã vô ơn bạc nghĩa đối
với những người đã nặn ra mấy ông, chỉ ham ăn
tục nói phét, áp phe, buồn lậu, chạy công hậu để

xin một chức gia nô... đến nỗi quên bỏ nó cả
những lời hứa hẹn vung vít trong lúc đi ca bài
con cá với đồng bào cử tri ngày nào.

Nhóm CO: Sự việc xảy ra vậy mà hay lắm đó chứ
không ường đâu. Các anh chỉ đào kếp nhiệm kỳ tới
nên lấy đó làm gương, kẻo rồi đến năm 75 lại được
đội quần như mấy ông ngoài Quảng Ngãi vừa nói
thì cả đời khó lòng tẩy uế cho sạch.

Cấm đớp nước mắm

Một số chị em làm việc tại Cầu lạc bộ sĩ quan
không quân Mỹ, trong căn cứ Tân sơn Nhất đã
phản nản rằng: «Mấy thằng xếp Mèo ở đây, đã
cấm chị em không được ăn cơm V.N. Tụi nó bảo
là, cơm Việt có cái món «Nước Mắm» khó ngửi
và thối thối mẹ. Vì vậy, phải triệt để cấm đớp cơm
An Nam.»

— Như vậy thì đớp cái gì? Chả lẽ nhịn đói à!

Trả lời câu hỏi của nhà báo, chị em hẳn học
cho biết «Tụi khốn nạn bắt chúng em phải ăn đồ
thừa, do chúng đớp còn dư. Nhiều chị đến bữa,
vừa ăn vừa khóc vì tụi ghen. Đa số, là vợ lính,
chỉ tại thương chồng con đói rách, mànhai cần răng
chịu nhục nhân, để trả nợ áo cơm».

Vấn chưa hết, 1 chị còn kể thêm là, đầu tuần
qua có chị Lê thị Cúc, vì ăn đồ Mỹ thừa hoài, nên
háo trong mình, và thêm chất nước mắm có chanh
ớt, chị Cúc bèn lên mua gói bún, để nhắm nháp
cho đỡ cơn thèm. Không may, thằng Xếp Mèo, có
lẽ, vì mũi nó lõ, nên thỉnh thoảng ngửi thấy mùi
khăm khăm của nước mắm, thế là nó hò hét chửi
nhặng xỉ, và còn tàn nhẫn giáng gói bún của chị
Cúc xuống vào sọt rác. Trước thái độ mất dạy và
vô cùng đê hèn của thằng Mèo— đã làm cho toàn
thể chị em có mặt phải nín thở, riêng chị Cúc khóc
dòng vì tủi hổ, ề chề. Chị tự động bỏ ra về, đểch
thêm làm nữa, và cũng bắt cần quay lại cầu lạc bộ

này. Tên xếp Mèo, lại làm báo cáo đề ra thái độ
vi can cái tội:

Làm dân An Nam tại sao dám đớp nước mắm
làm khổ cái lỗ mũi của Mèo?

Ồi, còn cái nhục nào hơn cái thân của người
dân chậm tiến? Đất nước này của chúng ta, chúng
nó đến làm Tô Sư cả nước. Nó làm tội, quan ta
chào thua vì đảng Tỏi Cao đã thân ái ký cho nó
cái khoản «đặc miễn tài quán», nghĩa là «An Nam»
«đều» có quyền xử các đàn anh Mèo dù chúng ông
giết hại đồng bào của tụi mi. Còn biết bao nhiêu
nạn nhân bị Mèo xử ức, bị Mèo ẩu cướp ngang
xương mà khi vác đơn đi kiện đều bị sai lặc cóc
biết thưa tới ai. Và còn bao nhiêu Ông chồng, mất
vợ ngay trước mắt, mà vì tình địch là lính Mèo nên
cũng đến hòa cả làng. Ối cụ Chủ tịch Tỏi Cao ơi,
cụ làm ơn mần thử cho chúng em coi đời đời giải
thích về pháp luật phổ thông cái gọi là «đặc miễn
tài quán», nó là cái củ.. kiểu gì thế hả cụ.

Ông già tù lạnh làm cả nước nổi giận...

Mới đây 1 thông báo của tướng Minh Trọng,
đã kịch liệt phản đối luận điệu của Thái thú tù lạnh,
đã được 1 hãng thông tấn loan đi rằng: «tướng
Minh sún răng, đòi Mèo phải đứng ra tổ chức và
bảo đảm cho cuộc bầu ban vua xứ ta». Người dân
VN chờ phản ứng của Boong Kơ, nhưng, lão già...
cũng giở thói lì như ai, và phớt lạnh đểch chịu mờ
mờ. Rồi, mấy hôm nay, sinh viên Saigon, lại nổi
điên vì Boong-Kơ đã tuyên bố «dân tộc Việt kém
mở mang». Chẳng hiểu, lão già tù
lạnh nói năng hời nào, mà nhà
báo chỉ thấy sinh viên Nguyễn xuân Thượng đã phát
ngôn rằng thì là tụi tụi đót xếp Mèo lu bù, để phản
kháng lão Boong Kơ, ăn nói láo lếu xúc phạm đến uy
danh cả nước ta. Chiến dịch đót xếp Mèo, càng ngày
càng gia tăng, trong lúc Ồ. Nhà nước vẫn bình chĩa
như vại. Lại nhằm đúng lúc có sự thay đổi chức vụ
Tư lệnh Cảnh sát. Và ở xứ này cứ mỗi phủ, có sự
đổi xếp, là toàn lực các đảng Bạn Dân, lại 1 phe
ngờ ngẩn... lắng tai nghe gió tình hình biến chuyển
ra sao? Vì rằng, kinh nghiệm đảng cay, đã cho
thấy, mỗi biến cố qua đi, hậu quả đi tù, quanh quẩn
vấn bề vào đầu cảnh sát, Nên họ chẳng dại gì dẫn
thân! Tình thế này, rồi... không biết sẽ xoay vào
đến đâu? Xin quý ngài Tỏi cao đứng đề... Trai Cò
mở nhau, chỉ có Vẹt thủ lợi!

Ký Zét viết thay CTHĐ

Cả nước chống...

Con Ong bênh

Nếu báo chí là phản ảnh của dư luận cả nước,
thì... hiện nay, người ta ghi nhận chưa có thời nào,
nhà báo đã nhất loạt thể hiện ý kiến và lòng dân
như giai đoạn lộn tung phèo và lảng cẳng kể, nhất
trong lịch sử An Nam ta vào hậu thế kỷ thứ hai
choạc này. Điều đó, trước hết phải hân hoan mà
cho điểm «chế độ có tí tí dân chủ» và «bông hoa...
thơm ngào ngạt, được người văn minh gọi là dân
chủ thừa nay, chỉ toàn là hoa giấy ở xứ chậm tiến
này, giờ đây đã được... Quan nhà nước cho nở
đúng là thứ hoa lá cảnh có sự sống và có cả sự héo
hôn tàn úa!

Đã được chửi bới vung xích chó, chống đối lung
tung xoè, được... lời từ cụ Tỏi cao, đến quan triều
đình ra để đưa lên bàn giải phẫu, rồi... lấy cây bút
Bic mờ xè, bôi bèo ra bọ, mà chưa có anh nhà báo
nào đi tu chùa «huyền», và cũng chưa kể nào được
đi tàu ngầm, được uống nước mắm, được đớp bọt
xà bông, thì quả là phải hét um lên, mà hoan hô «nền
dân chủ; tự do ngôn luận... của dân ta», hãy cứ kể
như tạm được rồi đây. Vậy đó, chấm điểm cho nhà
nước, để có sự công bằng... nay mới thực thi quyền
tự do... «ngôn», thẳng mực tàu» các cụ kêu là
ngôn... ruột ngựa» thì cũng thế cả. Và cái sự «ngôn»
này nhằm bênh kịch liệt về vụ...
Vua ta «Sooc-ti một mình». Dù các đồng
nghiệp, từ quý vị lão thành đến các cây viết sắc bén
nổi danh, đều bày tỏ sự không đồng ý, cái trò chơi,
chỉ có một mình một chiếu. Mấy đàn anh đã trình làng
rằng: «Bắt kể từ giờ chỉ có một mình, đều bị mờ tả
là lảng nhách và nhạt phèo. Ấy thế mà chẳng hiểu,
tha quân sự quạt mo nào, đã xúi dại Tông Tông thân

kính của toàn dân ta, để Ngài hăng hái, say sưa và
rất ư là du dương, nhảy lên đài Tàng Hinh mà
đồng dục tuyên bố «Tụi vẫn cứ ra 1 mình, vì đểch
ra... thì sẽ bị tội đào ngũ. Lính tráng mà đào, thì đi
tù, mà Tông Tông đào, thì phiêu lưu thấy mẹ!» Lý
luận đơn giản và ngay tình dễ hiểu như vậy, tại sao
mấy ông «cóc chịu sooc-ti vì tính toán chính trị», lại cứ
kêu om xòm như đại hỏa hoạn, rằng Vua An Nam
đang mở màn thiên trường kịch nhân để «Tở độc tài»

Độc vào cái khổ nào, sự cha đũa nào vô không,
thì vợ con nó sẽ bị không có vú, và vợ nó mất
vú, thì con nó sẽ đói sữa và chết sạch cả giống, cả
giống, cho mày tuyệt giống luôn cho tiện việc số
sách, với thiên tạo!

Và, vẫn mấy cha tính toán chính trị, lại la inh
ôi rằng «vua ăn gian». Gian dối ở cái lỗ nào? Bằng
cớ đâu, chỉ được cái to mồm ăn vạ! Mấy cha cứ
ý yếu bắt nạt vua hoà, ai chả biết mấy cha đang
được dân chúng «mề tín đầy tràn», mấy cha cứ
cậy có đại đa số «hết lòng âm hộ» mấy cha, nên
hơi một tí, là các cha lại hò hét om tụi, rằng thì là
coi chừng cái bộ lông, gan phèo phổi của thằng
dân nó... bị kiến bò hoại hoại ngứa ngứa quá xá, tụi
nó đi một đường mở bụng, để cả nước đồng
ca bài «toàn dân lời ruột toàn diện lời phèo», thì xập
bảng tiệp đệ nhị cộng huê mấy hồi!

Con Ong nghi gì về vụ Tông : ông «sooc-ti một mình»

Tụi Con Ong rất ghét cái sự ý thế hiếp cô,
những hành động cậy có toàn dân «thở mồm» mà cứ
to mồm tổ khổ nhà vua là độc tài phát xít xét, ra
sự ý thế ào ào như vũ bão nói trên phải được mở
tả là một vụ Bè... hội đồng bạo tàn nhất trên lịch sử
xứ này! Chưa bao giờ, đảng Tỏi Cao lại bị bẻ tầm
lum, tả la như bây giờ, Chẳng qua, cũng chỉ vì...

«nhỏ»
lông
báo

trót đại đút vào miệng 17 triệu đồng bào An
Nam cái món ăn dân chủ, để cho tụi mi đớp
hương vị tự do mà đểch có lòng «củi tẻ» Nhà
Nước quàng đại bao la, lại còn lam dung trò chơi
dân chủ, để chửi loạn xạ người. Coi chừng chộp
Ngài nổi giận mà nghe theo lời vàng ngọc của đại
công ty Quân Sư Quạt Lông... đót bỏ nó Hiếu
Pháp 9 nút đi để «cải tiến» chế độ thành «ai tang
làm vua hãy làm vua đến chết» thì các con thấy bà
cổ nội các con đó nghe!

Đấy tụi này báo động trước rồi đó nhé, thỉnh
nào khôn thì hồi chánh gấp gấp đi, phía chúng
loạn xạ ngẫu lên, may ra sẽ được Ngài khoan
hồng cho về nhiệm sở cũ, mà... tiếp tục
đớp hít! Thằng nào đại cứ gan cổ lên mà chửi vớ
chả đối, thì... tương lai các con sẽ có châu đen thui,
đen thui, đen như bộ lông nách của Thần thúy Hằng
tối phút khốn khổ, khốn nạn ấy, thì đừng có hòng
Ngài giảm khinh tha tội cho đâu! Ngài đã nhất định
sooc-ti một mình đưa nào lảng nhách của Ngai, kể
như thằng đó thuộc loại «nhân dân bất hiếu». Ngai sẽ
từ luôn, từ... có đảng báo nữa kia! Vạn sự đã giải
bày, hỏi quốc dân ở toàn cõi An Nam, hãy vênh tai
lên mà nghe! Bản tối hậu thư này, coi như lời cuối
cùng, xin miễn có lời phân tru cáo phó ở giờ chót

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 93711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thề và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG

- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiên Dịch.
- Phòng ăn Phương Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn nhất Thủ Đô

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

VÀNH MONG LỢN

Đây là phiên tòa thứ 3 của Con Ong. Tuần trước vì ông Chánh Án Nguyễn Tối Cao xử theo luật rừng, nên bị cử tọa ném cà chua thối, trứng ung làm cả tòa vậy đồ dơ bẩn. Vì vậy chỉ si Minh Võ phải nhờ Ty Vệ Sinh Đô Thành và Sở Cứu Hỏa đến lo thanh toán hết mùi ô uế, nhất là mùi tri thức tối cao còn quện đầy Tòa.

Dù Tòa chưa được kháo ráo hẳn, nhưng vì mấy ứng cử viên đi trượt đến khóc lóc xin xử ngay mấy xử đặc cử nhờ gian lận nên Chánh Án Hồ Ông tội nghiệp, đành cho xử liền tụt xuyết. Và sau đây là thành phần phiên Tòa :

Chánh Án : HỒ ÔNG

Bồi Thâm I : NGUYỄN HOÀNG PHONG

Bồi Thâm II : VĂN QUÂN

Lục Sự : NGUYỄN MẠNH BÁCH

Chuyên viên buộc tội : CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Luật sư nguyên cáo : NGÔ CÔNG ĐỨC

Luật sư bị cáo : CAO VĂN TƯỚC

Mô Tỏa : NGUYỄN BÁ LƯƠNG

(Không khí phiên tòa thật sôi động vì cử tọa chia làm hai phe chống đối nhau kịch liệt bằng võ miệng và biểu ngữ. Đặc biệt trong đám đông hỗn loạn đó, người ta thấy phát phơ vài tà áo đen, áo nâu, áo vàng của một số sư cố đi theo ngầm ủng hộ gà nhà. Giữa lúc hai phe đang hăng say biểu dương lực lượng, thì Chánh Án và bồi thẩm đoàn ôm hồ sơ khật khưỡng tiến vào).

MÔ TỎA : Tòa Án Con Ong khai mạc.

CHÁNH ÁN : Tuần này Tòa xử vụ thất cử viên Lê Tảo Bôn kiên đặc cử viên Phạm Nhuận Trường về tội dùng Đức Thánh Trần và trò ma giáo để chui vào Nhà Hát Tây. Bị cáo và nguyên cáo hãy bước lên vành móng lợn đối chất.

(Chánh Án vừa phán xong, nguyên cáo Nguyễn Đại Bè tự Bàng vội vàng khiêng bức tượng Phật Bà Quan Âm bước lên vành móng lợn. Trong khi đó thì, bị cáo Nguyễn Ngọc Nghê tự Nghĩa cấp Tượng Châm ngang nách chậm rãi bước theo sau).

CHÁNH ÁN : Quái thật! Bị cáo và nguyên cáo cùng là dân biểu đối lập và soọc ti ở hai đơn vị khác nhau mà !

NGUYÊN CÁO : Thưa Quan Chánh Án thẳng này nó đối lập cui, đối lập làm dáng để lừa cử tri chứ thật ra nó chính là tay sai của Hành Pháp. Bằng chứng hùng hồn là... nó đã đắc cử và đắc cử về vang mới... bản chứ!

CHÁNH ÁN : Thế nào ? Bị cáo có nhận tội gian lận không ?

BỊ CÁO : Bẩm Tòa con đắc cử là nhờ dân chúng tín nhiệm, chứ con không hề gian lận. Con mà có ăn gian nói dối thì...

CHÁNH ÁN : Thôi, khỏi thể thốt nữa. Tòa muốn biết bị cáo đã có một hành động đối lập nào đáng kể ?

(Nghe ông Chánh Án nói, bị cáo Nguyễn Ngọc tự Nghĩa tươi cười, giọng cao bức Tượng Châm. Cử Tỏa la ó ầm ỉ khiến Chánh Án tự phải gõ búa côm cộp xuống bàn để vẫn hồi trật tự).

CHÁNH ÁN : Thế là cái quái gì ? Chẳng lẽ bị cáo đối lập... đối lập tượng Châm?

BỊ CÁO : Dạ đúng!

CHÁNH ÁN : Tòa có hiểu cái một đối lập quá... siêu thực này. Yêu cầu bị cáo giải thích rõ ràng.

BỊ CÁO : Bẩm ông Chánh Án. Chính nguyên cáo cũng nhận định rằng những cuộc bầu cử từ trước đến nay, coi là « một trò hề quá vụng ». Bởi vậy, vì thế hóa cho nên... nhân danh một tên hề được hóa

trang bằng mũ cao áo dài, bằng cái võ nhân cách liêm sỉ ra rít, con đã tự cời bỏ lớp hóa trang đó bằng hành động đánh cắp tượng Châm để lộ bịch thêm cái trò hề kia. Để cáo giác cùng quốc dân đồng bào một trò bịp. Như vậy tức là con đã có hành động đối lập, tuy rằng tiêu cực nhưng lại kết quả trăm phần trăm, chứ không như nguyên cáo mồm miệng đao to búa lớn, ra cái về Anamta có thừa đối lập, có thừa dân chủ, nhưng cóc có chút hiệu quả nào. Trái lại còn vô tình hay cố ý sơn son thếp vàng vào cái võ giả tạo kia, để kẻ mê muội tiếp tục từ những lầm lỗi u mê này đến những lầm lỗi u mê khác.

CHÁNH ÁN : Như thế tức là bị cáo không chui vào Nhà Hát Tây bằng ... Nhà Nước ?

BỊ CÁO : Bẩm đúng.

CHÁNH ÁN : Vậy thì bị cáo chui vào bằng lỗ nào ? Lỗ Chùa ? Lỗ Nhà Thờ ?

BỊ CÁO : Không. Con từ quần... chúng chui rai

CHÁNH ÁN : Bằng chứng ?

BỊ CÁO : Dạ, người con vẫn còn đầy mùi hăm-ba-li-he. Mùi độc đáo này chính là mùi của dân nghèo, mùi của quần... sa-teng, quần vải thô mà chỉ đại đa số quần chúng mới có. Bẩm ông Chánh Án, quả tình mùi này nó có hơi thật đấy, nhưng nó lại là một thứ phép màu để tạo ra lãnh tụ !

CHÁNH ÁN : Bị cáo nói nghe được lắm. Bis

BỊ CÁO : Những lãnh tụ nào được tạo nên bởi mùi hăm ba li he của quần chúng mới có thể tồn tại được. Còn trái lại được tạo bằng mùi thuốc súng, mùi đồ la, mùi rượu lễ, mùi xôi, mùi oản tất sẽ bị đào thải. Tóm lại, qua hai kỳ bầu cử con vẫn không bị đào thải tức là con có mùi hăm ba li he. Con có mùi hăm ba li he tức là con người của quần chúng !

Phần nguyên cáo, nguyên cáo được tạo nên bởi mùi Chùa, mà mùi Chùa thì lại thay đổi như chong chóng theo lập trường chính trị của các Thầy, hóa cho nên bị cáo đi trượt là lẽ đương nhiên. Đâu có phải cứ bầu cử gian lận, nguyên cáo mới vô ích.

NGUYÊN CÁO : Ngụy biện !

BỊ CÁO : Ở đó mà ngụy biện. Tôi hỏi anh tại sao đồng viện ta, Phan-Xuân-Hát húy là Huy cũng đắc cử về vang và anh cũng thừa biết là « đúp » thuộc thành phần đối lập thật lực, chứ đâu có phải là hạng đội vảy Nhà Nước như thằng Lý tài Hót.

NGUYÊN CÁO : Thằng Phan xuân Hát nó đắc cử không phải là nó nhờ đối lập thực sự, mà là nhờ... bị teo chim !

BỊ CÁO : Vô lý bỏ mẹ ! Chim teo thì dính lía quái gì đến lá phiếu.

NGUYÊN CÁO : Sao lại không. Nhiệm kỳ trước cậu không nhớ là có đưa đồng viện đã dụ dỗ vợ lính đã công du trả thù dân tộc, đã buôn ảnh khiêu dâm làm cử tri xấu hổ không ít. Bởi vậy kỳ bầu cử này họ mới chọn ứng cử viên teo chim, để tránh những chuyện tương tự có thể tái diễn nơi tòa nhà Lập Pháp. Thằng Phan xuân Hát nó đắc cử bởi lẽ đó, chứ đối lập cái mốc xi gì. Nếu đối lập, nó đã chẳng đắc cử.

BỊ CÁO : Vừa thôi chứ ! Tại sao đối lập lại không thể đắc cử được nhỉ ?

NGUYÊN CÁO : Tại nhà nước sợ cho mấy ứng cử viên đối lập đắc cử sẽ gây khó khăn cho nhà nước. Mỗi lần cần đi một đường thông qua dự luật nào có lợi cho nhà nước, nhà nước phải tặng một cái phong bì nặng hơn.

BỊ CÁO : Đừng tưởng bở. Bốn niên qua thành phần đối lập có ngăn cản được nước một tí tí nào không ? Rồi là không biết xấu còn lộng ngôn ...

(Bị cáo vừa nói đến đây, nguyên cáo nổi giận xông lại tóm ngực áo bị cáo định đánh. Trong khi đó thì phe nhóm của hai bên la ó ầm ỉ và mạnh bên nào bên đó rút trong người ra những đồ dơ bẩn để sẵn sàng ném vào mặt nhau. Chánh Án tức giận đập bàn quát)

CHÁNH ÁN : Yêu cầu mọi người giữ trật tự. Đây không phải là... Hạ Viện mà các người muốn đánh nhau thì đánh, muốn đem nước đá ra là đem, muốn xách đồng là xách đồng. Nếu muốn hơn thua, Tòa sẽ có cách giải quyết bình dân học vụ.

(Nói xong ông Chánh Án ra lệnh cho bị cáo và nguyên cáo đứng xích lại gần nhau. Đoạn truyền : « Xong rồi, đưa nào sờ mũi trước, đưa ấy làm bổ ! ». Nguyên cáo và Bị cáo đều thuộc loại nhanh tay nên kết quả là hai người đều sờ trúng mũi nhau cùng một lúc)

CHÁNH ÁN : Hai anh cùng thắng cả. Vậy thì cả hai đều là bổ... con, chó xồm !

(Đoạn ông chánh Án quay về phía chuyên viên Buộc Tội. Nhân vật này đợi lâu quá sợ trẻ giờ đi khách, nên đã phú linh tự hồi nào. Chánh Án bèn... linh động hóa bằng cách cho phép Luật sư nguyên cáo làm việc.)

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO : Thưa quý tòa chỉ công võ tư, có hai bàn tay sạch và cảm can cân công lý chắc ninh nich. Thân chủ tôi là một dân biểu chức đối lập. Có thể nói rằng bữa nào không rửa nhà nước một câu là bữa đó thân chủ tôi ăn không biết ngon, ngủ không biết sướng. Thân chủ tôi đã giải đúng ngay chỗ ngứa của cử tri, để chắc ăn hơn, khi ra ứng cử thân chủ tôi đã lấy dấu hiệu Phật Bà Quan Âm, nói lên ý chí... cứu khổ cứu nạn của thân chủ tôi đối với đồng bào. Ngoài ra dấu hiệu đó còn tượng trưng cho cả một tôn giáo. Ấy thế mà thân chủ tôi lại đột ngột mắc bệnh đi trượt thì quả là vô lý và nhất định cuộc bầu cử vừa qua đây đây sự gian lận, sự gian lận này thật nghiêm trọng, vì Phật Bà bị ném đi tức là quyền tự do tín ngưỡng bị xâm phạm. Vì tình cách nghiêm trọng đó, tôi yêu cầu Tòa hãy trừng trị bị cáo thật nặng nề để... giữ cho cuộc bầu cử TT, PIT sắp tới được hoàn toàn trong sạch.

(Luật Sư Nguyên Cáo vừa dứt xong, thì Luật Sư Bị Cáo đã đứng dậy biện hộ cho thân chủ).

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Thưa quý Tòa, qua cuộc đối chất vừa rồi chắc quý Tòa đã nhận thấy rõ thân chủ tôi với đường lối... đối lập Tượng Châm. Với mùi hăm-ba-li-he thân chủ tôi thừa phiếu để đắc cử, chứ chẳng cần phải nhờ đến Đức Thánh Trần. Nguyên cáo lấy dấu hiệu Phật Bà mà không đắc cử nổi, chứng tỏ nguyên cáo đã bị các Thầy chề, chứng tỏ Phật Bà không phù hộ độ trì cho Nguyên Cáo trở về « mái nhà xưa »...chứ không phải là thân chủ tôi gian lận. Mong Tòa minh xét và tha bổng cho thân chủ tôi. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Sau 15 phút tạm đình để nghị án. Tòa lại tiếp tục)

CHÁNH ÁN : Xét vì bị cáo tuy có gian lận, nhưng nguyên cáo cũng chẳng sạch sẽ gì. Đây chẳng qua chỉ là một cuộc « chạy gian » bị cáo may mắn và cũng khôn lặn là đã đắc cử, nên Tòa tuyên tha bổng.

MÔ TỎA : Tòa án Con Ong bế mạc.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

★ Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA.

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

BỐC THƠM

Khi Ấng Lê bóc thom Mít.

Các lãnh tụ của đảng Nãng Bi ở xứ ta vừa quyết định coi tờ báo Sunday Times như một cơ quan ngôn luận tối cao để tuyên truyền, phổ biến và phát huy chủ nghĩa nãng bi trên toàn thế giới. Ông Cao Văn Trường, cựu Phó Chủ tịch Quốc Hội thời Diệm, nguyên Bộ trưởng đặc trách liên lạc Quốc Hội thời Diệm, sau khi đọc một bài bóc thom Xếp trong tờ báo ấy đã phải vỗ đùi đen đét mà thốt lên rằng :

— Nãng Bi như rứa mới là một sự nãng bi có nghệ thuật. Chi tiền thiệt đúng cách và xứng đáng.

Ông Nguyễn Văn Huệ, Hoàng Thông, và cụ Nguyễn bá Lương tuy có biết tiếng Anh, nhưng cũng a dua mà tán tụng bảo rằng viết lách như thế mới là viết lách. Phen này họ phải xin phép nhà nước sang bên để học một "cua" dạy về cách nãng bi.

Vâng, cái bài báo của tờ Sunday Times nói rằng thì là Xếp là một nhà lãnh tụ tài ba lỗi lạc nhất ở Á Châu, đúng vào hạng thứ nhì trên thế giới chỉ kém có ông Nixon oong mi li mét. Dân Mít vốn vô kỹ luật, nếu không có một người cứng rắn như Xếp đứng ra lèo lái thì cái xứ này nát bét từ khuya rồi. Việc ra ứng cử một mình của Xếp là một cái gương hy sinh vô cùng dũng cảm.

Hồi những tin đồn của chủ nghĩa Nãng Bi ở xứ Mít. Hãy mở to đôi mắt để mà chau dồi thêm những kỹ thuật về cái sự nãng bi.

Cúp tiền quà sáng của con đẻ mua Con Ong

Ông Nguyễn Viết Trung, một độc giả của Con Ong ở Kontum mới gửi về cho tụi Con Ong một bức thư lời lẽ rất chí tình, bóc thom đầy và cũng (hừ) ngay đấy, và yêu cầu được đăng tải để quần hùng phán xét.

Con Ong vốn dĩ chịu chơi ghê lắm. bèn đăng ngay tụt sọt.

"Tôi là một quân nhân, có một vợ 9 con và nghèo mạp rệp, nhưng lại mê báo Con Ong khôn tả. Tuần nào không có thì chịu không nổi, đành dùm được tí tiền lẻ mà ra sạp thì lại bị bọn lái báo bóp hầu bóp cổ bán theo giá chợ đen, mắc gấp đôi và có khi gấp ba.

"Tôi xin kể cho các ông nghe một câu chuyện như sau :

"Thường lệ cứ mỗi buổi sáng là tôi tập hợp một hàng dọc lũ nhóc con để phát tiền ăn sáng cho chúng nó. Mỗi đứa có 5 tí mà thôi. Sáng thứ sáu vừa qua, chúng nó cũng tập hợp sẵn sàng để chờ tôi phát tiền. Nhưng lục soát hết túi này đến túi nọ mà chỉ vét được có 45 tí, nếu phát cho lũ nhóc thì đạo đâu ra sin để mua C.O. Tôi liền át giọng cho chúng nó đi chỗ khác chơi. Hãy hy sinh một tí. Gần hết nhiệm kỳ, Tổng thống còn hy sinh ngôi lại, huống hồ lũ nhóc con lại không biết noi cái gương sáng choang của Người để mà bóp bụng hy sinh một chút quà sáng hay sao?

"Thế là tôi hí hửng mang tiền ra sạp báo hỏi mua tờ C.O. Cô bán hàng liêng cho tôi tờ báo và nói một câu gọn lỏn : 50 đồng.

Theo thường lệ, tuy Con Ong để giá 20 tí, nhưng tôi vườn phải mua với giá 35 tí, nay đột nhiên tăng giá theo kiểu phi mã lên 50 tí, tôi bèn thắc mắc hỏi thì cô à bèn quát ngay cặp mắt phụng lên mà rằng : — 50đ. Không kém một cắc. Mua thì mua không mua thì thôi.

"Vậy tôi xin thành thực hỏi các ông rằng, có phải các ông định bóp hầu bóp cổ độc giả không đấy. Hoặc giả là bị giờ ăn khứa rồi, Con Ong phát ra số nào là được độc giả vô mua cho bằng hết, nên định giờ trở bóc lột có phải không?"

Rõ thiệt là tội nghiệp cho tụi Con Ong ! Và đúng là oan Thị Kính !

Con Ong không bao giờ lại có cái chủ trương đốn mạt bán giá chợ đen. Tuy để giá 20 tí mà trên thực tế chỉ thu được có mười mấy tí mà thôi. Việc tăng giá là do sự tự ý của các sạp. Xin quần hùng thông cảm cho.

Hoa khôi Hạ Bộ

Bà đảm Trương thị Bích Diệp mới đắc cử về Hạ Bộ vốn là em vợ nhà thuốc tây Nguyễn cao Thăng, và cũng có thể coi như là ruột của ông Thăng cũng không có sai mấy tí, đã được bầu là hoa khôi Hạ Bộ trong nhiệm kỳ 71-75 này.

Về cả tài lẫn sắc, bà đảm Bích Diệp đều trội hơn nàng Kiều lá đề bốn năm thành, Bà này vừa to con, lại vừa cao ráo sạch sẽ, nhất là không có hôi nách, nếu bà đi giầy cao gót thì cụ chú tít bắt Lương chỉ đứng đến ngực bà. Còn hai vị dân biểu Dương vi Long (mới tái đắc cử) và Như văn Ủy (mới đắc cử) thì lại chỉ đứng tới cái lỗ rốn của bà mà thôi.

Bà Bích Diệp cao 1m67, vòng ngực 88, vòng hông 92 và vòng eo 65. Trong khi đó thì ông Ủy chỉ cao 1m49 còn ông Dương vi Long ; 1m50.

Người ta được biết rằng Hạ Bộ nhiệm kỳ trước chỉ có 3 cái lá đa mà đã gây ra nhiều sự ồn ào bí bết. Nhiệm kỳ này, một trong ba cái lá đa í bị vắng-ti-lê, nhưng lại được bổ xung bằng 3 cái lá đa khác. Như vậy là trong nhiệm kỳ mới. Hạ Bộ có cả thảy tới 5 cái lá đa lận.

Ba cái lá đa đã gây nhiều sự căng đần thì 5 cái lá đa ắt hẳn sẽ có nhiều vụ lộn xộn hơn. Người ta hẳn vườn chưa quên vụ bà Trần Thị Hoa tự Phấn, tức Bà Cựu phu nhân đã dùng dây cao gót khện cái bang Mã Xá, khiến sến sảng này mũi ăn xì dầu, đầu ăn lục tàu xá, phải kêu cứu đòi xếp inh lên. Rồi bà Trần Dạ Xoa thì sử dụng đòn "Kim kê áp oán" kẹp bạn đồng viên là Hồ Hữu Tường suýt ngộp thở. Không những thế bà còn dọa tụi quần đập lên đầu ông Hồ nữa.

Đám dân biểu gia nô sợ bà tụt thiệt và đem triển lãm cả cái bánh thuốc Lào Tiên Lăng to tồ mẹ ra thì vợ nọ cả đám bèn xúm vào can, lúc đó bà mới chịu thôi. Còn nàng Kiều Lá Đề thì lại chuyên sử dụng đòn cao... mồm ăn vạ. Động một tí là nước mắt tuôn ra như sóng tình lai láng.

Trong nhiệm kỳ này. Hạ Bộ có ba cái lá đa mới tinh hảo. Mỗi cái lá đa ấy đều có một sắc thái đặc biệt. Lá đa Nguyễn Thị Hai thì đông bạc. Lá đa Bích Diệp thì to con. Nhưng chỉ có lá đa Ủy Lý là nổi danh hơn cả. Vì lẽ trong một cuộc chửi nhau bằng mồm. ông Phạm Anh cựu thứ trưởng Chiêu Hồi đã biểu bà là cái lá đa công cộng. Nam cử tri tưởng bở, thấy lá đa công cộng liền mê luôn và đôn phiếu cho bà. Bà Ủy Lý cũng chẳng phải tay vừa, chửi lại ông Phạm Anh là ngựa vĩa. Các nữ cử tri thuộc lứa tuổi sồn sồn, hoặc chồng mới chết hoặc mẹ mẻo mới bị Mèo cho roi, thấy thế cũng đều khoái tí và ủng hộ ông Phạm Anh hết mình. Thiêng thứ ra cái sự chửi nhau giữa bà Ủy Lý mí lị ông Phạm Anh chỉ là một chiến thuật tuyên truyền tân kỳ để tăng bốc những tài nghệ của nhau lên. Đặc cử là đúng lắm.

BỐC THỎI

Gà nhà bị đá trúng tim?

Nói ra thì lại biểu là nói ra mà không nói ra thì lại biểu là cố tình bưng bít một sự thật đã quá trần trụi, chứ quả thiệt, trong cuộc bầu cử Hạ Bộ, nhà nước Bình Tuy của chúng ta đã có những hành động lộ liễu ủng hộ gà nhà một cách hết sức nhiệt tình. Chính vì sự nhiệt tình quá đỗi ấy, nên chỉ các ứng cử viên Hiền, Bường, Quán, Hải Thao, Giao, Sơn vv... đã phải tranh đấu triệt để, và tuyệt thực hai ngày liền tại Võ Đắc để phản đối nhà nước địa phương đã độc quyền thao túng thị trường tranh cử cho riêng một con gà nòi là Cao Xuân Đuôi, ông cụ thân sinh ra các con của nữ ca sĩ Thanh Lan. (Thanh Lan này không phải là Thanh Lan vừa là ca sĩ vừa là tài tử si-la-ma).

Tuy đã bị báo chí và các ứng cử viên chửi bới và tố lia lịa nhưng quan đầu tỉnh cứ tỉnh khờ và tiếp tục bao thêm cựa sắt cho gà nhà để chọi mí lị các đám gà khác.

Cuộc chọi gà tại Bình Tuy được mô tả như là gay cấn ra rít nhất là giữa cặp Cao Xuân Đuôi và Đào Hữu Giao.

Hiệp đầu, Cao Xuân Đuôi vì được làm đốp pinh nên thắng điểm lu bù. Ai cũng nghĩ rằng một khi đã ăn gian như thế thì nhất định Cao xuân Đuôi phải được là cái căng, Nhưng gà Đào Hữu Giao nhờ được sự ủng hộ nhiệt tình của cử tri phật giáo nên dù có bị ăn gian đến mấy cũng cố hết sức vươn mình lên.

Khi vô chung kết, cả hai con gà này càng chọi nhau càng hăng. Gà rừ họ Cao cố xèo đôi cánh, gườm gườm đôi mắt nhìn địch thủ, đá vung tứ linh, nhưng gà rừ họ Đào nhờ ngậm sâu cao ly nên ra sức chịu đòn và uỳnh trả lại một cách tới tấp, và rút cuộc tới hiệp chót thì gà họ Cao bị đá nốc ao.

Trận đấu này được so sánh như là trận đấu giữa Fraiser và Ali, hai nhà vô địch quyền anh vậy.

Trước cái cảnh gà nhà bị đánh trúng tim chết tốt, hẳn rằng ông đầu tỉnh Bình Tuy phải đau đớn cau trằng ghê lắm. Tuy đau đớn nhưng ông lại được đền bù lại bằng một cái khác. Vì bị giờ ông có đủ tư cách để thanh minh thanh nga rằng, ông vô tư hết mình. Nếu không vô tư thì sức mấy mà Đào hữu Giao lại hạ được Cao xuân Đuôi.

Có mà đi kiện củ khoai

Hạ sĩ Đoàn Văn Tiết số quân 46B13207:9 căn cước số 1471303908 hiện phục vụ tại đại đội 35 Tuần Giang KBC4850 có nhờ Con Ong làm có vấn cho một sự kiện, cáo đại khái như sau.

Nguyên ông Tiết có một người cháu tên là Đoàn Văn Hồng 18 tuổi ngụ ở số 110c, khu E ấp Linh Đông. Quận Thủ Đức Gia Định Tối 11-3-71 trong lúc cậu Hồng đang ăn cơm cùng với cha mẹ thì có một số lính nghĩa quân ập vô và nói với cậu ta rằng.

— Có đơn của ông Tám Thọ thưa cậu. Cậu có tội hay không tội thì cũng phải theo chúng tôi ra trụ sở của hội đồng xã.

Cậu Hồng ngây thơ nghĩ rằng mình chả có tội chi thì cứ theo họ đi cũng chẳng việc gì hết. Nhưng khi đến trụ sở thì ông Phó xã trưởng Lê Văn Phái lập biên bản và giải cậu Hồng đến chi cảnh sát Thủ Đức.

Đêm hôm đó, cậu Hồng bị tạm giam ở chi Cảnh sát này và bị lấy khâu cung cần thận. Rồi sau đó họ giải nạn nhân ra tòa. Rồi tòa lại giải đến Cảnh sát Tư pháp điều tra bổ túc.

Cuối tháng 3, Cảnh sát tư pháp lại trả lại nạn nhân cho ba tòa ông nhón.

Được cái ba tòa ông nhón rất sáng suốt và chí công vô tư, nên chỉ sau khi xét thấy rằng Đoàn Văn Hồng chả có tội tình mạt gì hết, bèn truyền tha bổng.

Thế là cậu Hồng vô có bị nằm ấp gần một tháng trời. Không những thế lại còn bị giam hãm hết nơi này đến nơi khác. Cũng may là chỉ ăn đòn sơ sơ chứ không đến nỗi tàn tật hay chết chóc.

Gia đình ông Đoàn Văn Tiết có ba bốn anh em đều phục vụ trong quân đội. Và cũng đã có người gục ngã trên chiến trường vì chiến đấu cho chính nghĩa qu ốc gia.

Nay ức sườn, vì thấy cháu ở nhà bị cường hào ác bá ức hiếp, nên ông ta muốn đi kiện. Kiện bọn lý dịch khốn lìn đã vô có bắt người. Bắt xong rồi lại thả, coi luật pháp như cái củ... cái củ khoai sọ.

Kể ra trong trường hợp như cậu Hồng thì cũng ức thiệt. Có thể nói là tức hộc máu mồm. Đang ngồi đúp cơm thì bị người ta tới lôi cổ đi tống vô nhà pha. Giam hãm chân chề lại đưa ra tòa. Đưa ra tòa chân chề rồi lại thả cho về nhà thơ thối hân hoan. Thật đêch còn ra làm sao hết.

Tuy nhiên, vì ông Đoàn Văn Tiết, nhân danh là một độc giả trung thành của Con Ong đã có lòng nhờ cậy đề Con Ong mách bảo cho đường đi nước bước trong vụ kiện cáo này, thì Con Ong cũng phải phân tở một đôi lời.

Các cụ ta có nói rằng : «Vô phúc thì mí áo tụng đình!» Thời thì họ đã thả cho về là phúc bầy mười đời rồi. Đáng lẽ là đây đi Côn đảo, nằm trong chuồng cạp cơ đấy. Nay đã được về rồi, thế là một sự đáng mừng ghê lắm. Nếu cậu Hồng là một công dân Mèo, sinh đẻ ở Mèo và bị nhà nước Mèo bắt bớ một cách vô lý như vậy thì có dư sức đi kiện. Vì nhà nước sẽ phải bồi thường hộc máu mồm.

Nhưng ở nước Mít ta thì có mà đi kiện củ khoai.

Nếu cán cân luật pháp mà được công bằng thì cây đa trước viện Tối om đã chẳng dễ lăn kèn.

Thôi, một sự nhĩa là chín sự lành, ông bạn ơi. Đây mí hủi mà làm chi. Nếu có muốn thanh toán cái mối ân oán giang hồ này, thì khi nào có dịp về phép, ông bạn sẽ giả vờ đến hỏi thăm sức khỏe cái thằng cha xa làng kia một phát. Đấm cho nó một cái hộc máu mồm và bảo rằng :

— Từ đây đừng có đụng vào nhà banh nghe! Liệu cái thân hồn. Lăn sau thì ông sẽ cho mày đi mò tôm ! Nó giờ luật rừng thì mình cũng phải xài luật rừng chứ !

► CỬU SÙNG

Cửu hỏi dân biểu Trương Châm khác biệt

Đại Nội Huế vừa bị mất cắp một số báu vật gồm có 6 cái đại bình bằng đồ sứ Giang Tây có cái từ niên hiệu nhà Minh, và cái mới nhất cũng sản xuất từ đời nhà Thanh, niên hiệu Càn Long, Khang Hi. Những loại đồ cổ ấy thiệt là vô giá, không thể sao tước lượng được là bao nhiêu triệu bạc.

Các báu vật này được cất ở trong kho Đại Nội, khóa rất kỹ lưỡng và có hai người canh gác thường xuyên. Những chiếc đại bình ấy là đồ lớn công kênh mỗi chiếc phải cần ít ra là năm sáu người khiêng mới xuê.

Ấy thế mà đột nhiên biến mất!

Và lại mất đúng vào thời gian đang có cuộc bầu cử Hạ Bộ.

Nhiệm kỳ này, dân biểu Trương Châm Nguyễn Ngọc Nghĩa ra ứng cử tại Thừa Thiên. Ban vận động của ông ta cũng được đặt ở trong hoàng thành. Người ta hẳn còn nhớ rằng, cách đây mấy niên, ông Nguyễn Ngọc Nghĩa đã từng nhúng tay vào một vụ án cấp tượng Châm. Phó tượng này vốn là hiện thân của thần Xi-Va, cao gần một thước, nặng cả trăm ký, được đặt ở trong một cái tháp Châm. Ấy thế mà cái tượng mặt nạ đốm đây cũng tìm cách ăn cắp được và mang về nhà.

Tới khi người ta tìm được quả tang, thì cái mồm nó lại còn leo lẻo mà rằng:

— Tôi là nhà sư tâm đồ cổ. Nếu bị giới các người không muốn cho tôi sưu tầm nữa thì tôi tự mang trả lại.

Người ta ngờ rằng ông dân biểu thân mến của chúng ta mắc một cái bệnh mà dân tây phương kêu là "Kleptomania" tức là một cái tật, hay một cái thói quen thích ăn cắp. Ở bên Tây, bên Mễ, ngay cả một số nhà tỉ phú cũng mắc cái bệnh quái gở này. Có những bà già giết giặc, hột xoàn đèo vòng vít, ví đầy ắp những tiền, nhưng khi đi mua hàng thì chỉ nhìn cơ hội để cầm nhầm rồi đánh bài phỏ lình. Thân nhân của họ rất lấy làm khổ tâm và vô cùng nhục nhã, đành chỉ có nước ngầm theo sát họ, để mỗi khi họ giở trò cầm n hằm thì chường cái mặt ra để trang trải tiền nong cho đúng phép.

Vụ mất 6 chiếc đại bình này, biết đâu lại chẳng có sự dúng tay của ông dân biểu Trương Châm, Dám lảm a. Vì tượng Châm đâu đã quý bằng mấy cái món đồ cổ Giang Tây ấy.

Vậy thì xin các bộ nhà nước cứ nhè lão ta mà hỏi khác ra ngay.

Đóng thuế!

Tại các vùng sơn thôn hay nông thôn hẻo lánh, người dân bị bắt buộc phải đóng thuế cho V-C, đó là một chuyện đã đành. Nhưng ngay ở chốn đô thành có đầy ắp những sự an ninh này mà cũng vươn có kẻ sợ bóng sợ vía phải đem tiền nạp cho Công Sản. Thưa đó là trường hợp của nhà tỉ phú Trần Lưu Di, giám đốc hãng Sovisel và hãng Meteco, đồng thời cũng là một nghị sĩ hựt đã từng ra tranh cử vào năm 1970 trong cuộc bầu cử phân Thượng viện.

Trần tiên sư đã bị nhà nước bắt bỏ bót và ông ta đã nhìn nhận là có gửi một số tiền là 5 triệu để "cúng đường tam bảo" cho các đồng chí. Tiền đó tất nhiên sẽ được dùng vào các việc sắm quân trang, quân dụng, để cho các đồng chí ấy mỗi ngày một thêm béo tốt và ưỡn lại quân ta.

Đây không phải là một trường hợp thứ nhất xảy ra. Trước đây đã từng có một một bộ được sĩ vừa đóng thuế lại vừa cung cấp cả thuốc men cho Việt Cộng, trong khi ấy thì bố của ông ta bị Việt Cộng giết chết, thấy chết trời sông.

Song song mí lý vụ thộp cổ nhà tỷ phú Trần Lưu Di, nhà nước lại còn khám phá thêm được một tổ chức buôn thuốc trụ sinh đem ra bưng bán, do một ông Đại tá và một ông thiếu tá cầm đầu.

Ông thiếu tá bị bắt khai ra bà Đại tá, và

tất nhiên bà Đại tá khai ra chồng.

A, tổ sư cha các anh các chị nhà! Hành động như thế là đâm sau lưng các chiến sĩ đó nhà. Phen này thì rũ rì các con ạ.

Sau khi khai ra cái vụ Trần Lưu Di và hai anh tá kia, chắc còn lòi thêm ra nhiều vụ khác nữa. Còn vô số những thằng mặt lớn tai to vươn đóng thuế cho Công sản. Người ta hẳn không quên rằng, ở xứ này đã từng có một ông Quán đốc Trung tâm cải huấn giữ bao nhiêu tù nhân Việt Cộng trong tay mà vươn phải đóng thuế cho Việt Cộng. Vì ông ta có nhiều đồn điền quá xá. Không đóng thuế cho tụi nó thì vợ cha nó hết đồn điền.

Đố độc giả Con Ong biết cái bố Quán đốc nhà tù ấy là ai đó?

Lên sao một cách âm thầm!

Trong lúc báo chí và các cơ quan Thất thanh rồi Tàng hình của nhà nước loan báo rầm rĩ về việc 8 ông Thiếu tướng lên trung tướng, thì có một ông thiếu tướng âm thầm lên lon mà cóc có ai biết.

Tám ông từ Thiếu lên Trung, đại khái có các ông: Cao hào Hớn, Trần văn Trung, Phan trọng Chinh, Phạm quốc Thuần, Trần văn Minh v.v... các bố này được lên một sao bằng một nghị định chung.

Riêng tướng Ngô Dzu, tư lệnh quân khu 11 thì được thăng trung tướng bằng một nghị định đặc biệt.

Tướng Phạm văn Phú, tư lệnh sư đoàn 1 Bộ binh gửi thiệp chúc mừng tướng Ngô Dzu về cái sự lên lon âm thầm này.

Nhà nước Thừa Thiên ăn gian cho nhà chùa

Sau cuộc bầu cử Hạ Bộ, tình hình xứ Huế coi mỗi mỗi ngày một thêm lộn xộn. Thương phế binh rồi sinh viên học sinh và các đảng phái xuống đường tùm lum tà la để phản đối cuộc bầu cử gian lận.

Cho tới nay, các đơn vị trên toàn quốc đều đã gửi kết quả về trung ương, nhưng riêng có Thừa thiên thì vươn còn nằm trong tình trạng lình khình. Các thất cử viên tung tin ra rằng, "chúng nó đang cạo sừa", còn các đắc cử viên thì biểu rằng "chúng ông không thêm ăn gian! Đưa nào ăn gian, xe ô-tô 18 bánh cấn cả nhà cả ở nhà nó chết lòi ruột!"

Tuy nhiên, chiếu biên bản vi bằng được lập lúc 3 giờ chiều 30-8-71 thì mới chỉ có 37 biên bản của 37 phòng phiếu trong số 237 phòng phiếu trên toàn tỉnh Thừa Thiên. Theo luật, các biên bản kiểm phiếu phải nộp tại phòng phiếu chính trong ngày 29-8, ngoại trừ lý do mất an ninh không đi chuyên về kịp. Nhưng tỉnh Thừa thiên lại là một trong những tỉnh có an ninh nhất.

Vậy thì cái sự ngậm tôm này cũng đáng để người ta phải đánh rất nhiều dấu hỏi ghê lẫm.

Các thất cử viên gồm các mong sư toóng: Phan ngọc Lương, Nguyễn công Nghệ, Văn Xuân Hiếu Lê Đức Viên, Lê đình Cai, Trần mạnh Trí, Nguyễn mạnh Hà, Nguyễn lý Trường (dân biểu cũ) Hà thúc Thăng (họ hàng mí lý Hà thúc Ký, lãnh trụ Đit Việt) Bảo Điem (cháu vua Thành Thái) Trần anh Nho, Hoàng Trọng Khang, Nguyễn Óa, Nguyễn Quang Nghiêm, đã nhẩy vô ăn có mí lý Mặt Trận Nhân Dân Chống Cộng để tố cáo những sự gian lận trong cuộc bầu cử tại Thừa Thiên.

Họ biểu rằng nhà nước địa phương là quan Năm Lê văn Thân đã ăn gian hô cho các gà nòi của nhà chùa để tăng công mí các thầy, nhờ các thầy ủng hộ để củng cố cái ghế tỉnh trưởng. Đáng lẽ ra, đại tá Tôn thất Khiên đã thay thế ông Lê văn Thân từ khuya rồi, nhưng các thầy làm ma nớp ghê quá để giữ ông Thân ở lại, nên mới có sự ăn gian đến ra rít như thế.

Vì dân Huế đâu có phải là đồ mù dờ mà lí đi bầu cho dân biểu Trương Châm.

Dân biểu Trương Châm mà dẫn đầu toàn quốc về số phiếu đắc cử thì là cả một sự nhục nhã to lớn cho dân chúng cố đô.

Phen này đơn vị Thừa Thiên có mời phải bầu lại a.

Có muốn ăn gian thì phải ăn gian một cách nghệ thuật một chút chứ.

Trong phòng ngủ của Tổng Thống Nixon

Các nhà báo Mít ta, nếu ai có hân hạnh được ghé mắt vào cái bua-rô của Xếp Nhớn nơi cánh phải đình Độc Lập, hoặc cái bua-rô của Xếp Nhỏ nơi

cánh trái đình này, thì hẳn đều phải lác xệch mắt về những cái sự tồ-lô-phôn đặt tùm lum, cái thì xanh, cái vàng, cái đen, cái đỏ rồi tinh rồi mù.

Nhưng nếu đem so mí lí cái hệ thống tồ-lô-phôn của TT Nixon thì thiệt là còn kém xa một trời một vực.

Phòng ngủ của ông Tổng ở trên lầu nhất tòa Bạch Ốc. Trên một cái bàn ở kế cận đầu giường là cả một hệ thống tồ-lô-phôn và anh-téc-phôn. Bởi vì có những trường nọp, ngay trong lúc đêm hôm ông Tổng cũng phải liên lạc mí các vị Quốc trưởng ở trên thế giới hoặc các căn cứ Mễ tại những vùng hẻo lánh nhất.

Cái tồ lồ phôn thứ nhất ăn thẳng với đường giây điện thoại chính của tòa Bạch ốc, và được sử dụng trong những việc thường lệ hàng ngày. Cái tồ lồ phôn thứ hai được nối liền thẳng với trung tâm viễn thông đặt ở dưới hầm phía Tây nơi cánh trái tòa Bạch ốc, để ông Tổng có thể nói chuyện bất cứ một ai ở trên thế giới mà không một ai có thể nghe lỏm được.

Còn cái tồ lồ phôn thứ ba mới là cái quan trọng nhất. Đường giây này để cho ông Tổng liên lạc trực tiếp với trung tâm Không lực chiến lược và trung tâm phóng hỏa tiễn. Khi cái tồ lồ phôn này được nhắc lên, ấy tức là đại họa sắp giáng xuống chỉ trong nháy mắt, nó sẽ là một sự liên lạc cuối cùng với tòa Bạch ốc trước khi ông Tổng cùng gia đình và các bố trong chính phủ khẩn gói quả mướp đi nơi khác.

Cái tồ lồ phôn thứ ba ấy mới chỉ reo lên có một lần kể từ khi thiết lập đến nay. Đó là vào thời kỳ ông John F. Kennedy làm TT.

Khi nghe thấy tiếng chuông reo, ông tổng Kennedy đã nhắc lên và trả lời bằng một giọng nói đầy vẻ lo lắng:

— Ủy? Chính TT đang nghe đây.

Tức thì ở phía đầu giây kia, có tiếng người la rầm lên:

— Chêng đóc ơi, thiệt là một sự nhầm lẫn tai hại. Tôi muốn gọi giây nói cho một tiệm giặt ủi.

Cái cú giây nói kỳ lạ này vươn còn là một bí mật khiến cho bao nhiêu chuyên viên phát triển đầu mà vươn không sao có thể khám phá ra được.

Đúng là chạy giặc!

Tiền bầu cử đã được coi là xôm trò, ấy thế mà hậu bầu cử Hạ Bộ lại được mô tả là có nhiều sự li kỳ hấp dẫn và độc đáo hơn. Thời gian tiền bầu cử, thì bọn ứng cử viên xoi thịt, tranh nhau số đầu, chửi bố chửi mẹ nhau lên, chen huých nhau đến toạc cả váy đầm, rách bung cả si líp, tuột cha nó cả sủ chiêng. Tới khi vận động cùng giành nhau chỗ dán áp phích đến nỗi rằng, các cầu tiêu công cộng cũng bị bịt kín hết vì những cái mặt mẹt, và ngay cả chỗ chó ỉa cũng bị họ cầm dùi hết. Chó không có chỗ ỉa đành ỉa đái vung vít.

Tới hậu bầu cử thì lại có những trò cướp thùng phiếu, ăn gian, bỏ phiếu sẵn vô thùng. Tất nhiên đó chỉ là những lời tố cáo của những kẻ thất cử. Còn sự thật ra sao thì chưa có rõ. Còn phải chờ đợi sự phán xét của pháp luật. Nhưng cây đa pháp luật đã bị đổ lộn tùng phèo cha nó rồi thì còn phán xử cái chi chi?

Trong số các vụ lộn xộn hậu bầu cử, oanh liệt nhất phải kể đến ở tỉnh Bạc Liêu. Quan đầu tỉnh Bạc Liêu là hoàng thân Hoàng đức Minh. Ông quan năm này đã thắng tay đẹp... loạn khiến cho hai nghị sĩ Tôn ái Liêng và Sơn thái Nguyễn phải chạy thất điên bát đảo đến nỗi phải thay hình đổi dạng, ồm đít xe Honda mới thoát được về cái nước Saigon.

Một số các nghị viên Bạc Liêng và sư ông Quảng Thiệt, Tổng thư ký giáo Hội PG TN Bạc Liêng cũng phải khẩn gói giò đưa về Saigon ty nạn. Các cha này cho biết là lính của hoàng thân Hoàng đức Ninh đang bao vây chùa.

Nghị viên và sư ông cóc có quyền bắt khả xâm phạm phải chạy như vịt, đó là chuyện tất nhiên, nhưng đảng này, thân danh là nghị sĩ như ông Tôn ái Liêng mà cũng phải khiếp sợ trước uy vũ của ông đầu tỉnh thì thiệt là xoàng xĩnh ghê quá.

Nó giờ sùng ra thì mình vác cái mồm ra để chửi lại chó sọ cái đếch gì? Bộ cứ mỗi lúc mà dám xit nhau hay sao? Mạng người ở xứ này sắp biến thành mạng con chó ghê hay sao?

VÌ TỔNG - THỐNG ĐÃ PHỤT ĐÈN XANH CHO ĐỐI LẬP BỌN CON ONG ĐỐI LẬP ĐỐI THỢI VỚI TỔNG - THỐNG

VỀ VỤ « TRANH CỬ MỘT MÌNH » QUA THÔNGIỆP 2 - 9

□ Hai liên danh Minh, Kỳ rút lui là lỗi tại ai? Có âm mưu gian lận bầu cử không? Từ chức có phải là đảo ngũ không?

Sau khi liên danh Minh rút lui vào 20-8 và liên danh Kỳ Lê quyết định không tham dự vào ngày 23-8, mọi người đều đợi chờ thái độ chính thức của liên danh Thiệu Hương, nhưng T-T Thiệu còn đợi sau bầu cử 29-8 mới lên tiếng. Nhưng, vào ngày 28-9 TT Thiệu đã tuyên bố «tôi sẽ nhất định không từ chức» nên quyết định «tranh cử một mình» qua thông điệp ngày 2-9 đã chẳng làm ai ngạc nhiên. Tuy nhiên, nội dung thông điệp của T.T ngày 2-9 có rất nhiều điểm đáng bàn cãi và cũng trong thông điệp ngày 2-9 T.T đã hứa hẹn cho những ai đối lập với tôi có quyền nói lên một cách tự do ý nghĩ của họ dưới hình thức ôn hòa và trong khuôn khổ luật pháp Quốc Gia».

Con Ong là một tuần báo đối lập từ đầu, nên cảm thấy cũng được quyền nói lên ý nghĩ của mình về thông điệp của Tổng thống, đó là lý do có bài đối thoại này.

Qua thông điệp ngày 2-9, Tổng thống đã nói tới 4 vấn đề.

— Vấn đề rút lui của 2 liên danh Minh Minh và Kỳ Lê

— Vấn đề tổ cáo chính quyền âm mưu tổ chức bầu cử gian lận.

— Đề nghị từ chức của P.T.T. Kỳ

— Cuộc bầu cử 3-10 có hay không.

Con Ong xin đối thoại với Tổng thống về từng điểm một.

1. Trách nhiệm về ai?

Trước hết, đề cập đến vấn đề hai liên danh Minh Minh và Kỳ Lê rút lui, Tổng Thống cho rằng: ứng cử hay rút lui, là quyền tự do của mỗi người, do đó việc hai liên danh Minh, Kỳ Lê rút lui là chuyện riêng của các liên danh này, chứ Tổng Thống không có trách nhiệm nào cả.

Lập luận trên của tổng thống rất đúng về nguyên tắc ứng cử hay rút lui là quyền của mọi người, nên không thể bắt TT Thiệu phải chịu trách nhiệm về việc hai liên danh Minh Kỳ rút lui, nhưng trên thực tế, lại không giản dị như vậy chính Tổng Thống Thiệu phải chia sẻ trách nhiệm về việc các liên danh Minh Kỳ không tranh cử, lý do rất dễ hiểu: Ai ứng cử hay rút lui thì mới ứng cử.

Một khi đã thấy rõ những gì tổ chức tỏ mình không thể đắc cử, chỉ là một thứ lót đường cho đối phương, mà vẫn cầm đầu ứng cử là ngu

muội. Liên danh Minh-Minh đã bắt được một tài liệu tối mật là kế hoạch dùng giường máy cai trị để vận động cho liên danh Thiệu-Hương phải đắc cử.

Do đó, Liên Danh Minh, Minh phải rút lui khi biết chắc mình sẽ bị thua, bị làm cho thua. Và như vậy, LD Minh Minh rút lui là tại tác giả cái tài liệu tối mật, chứ nếu không, nếu có hy vọng đắc cử thì tội gì rút lui.

Còn LD Kỳ Lê quyết định không tham dự, vì đã bị xử dụng như một thăm lót đường không hơn không kém. Khởi đầu, liên danh đã không thể có đủ chữ ký thị thực hợp lệ, vì Tổng Thống đã dùng khoản 7 điều 10 vét hết chữ ký giới thiệu, cố ý làm cho Phó Râu không thể ứng cử được. Và đúng như dự liệu, liên danh Kỳ Lê đã bị loại, đã không được niêm yết danh sách lần thứ nhất. Rồi đến ngày 20-8 khi liên danh Minh Minh rút lui không còn thăm nào cho Tổng thống trở lại Đỉnh Độc Lập, nên ngày hôm sau 21-8, Tối Cao Pháp Viện đã vội vàng lục đồng giấy lộn kiểm hồ sơ của liên danh Kỳ Lê đã bị loại, đem ra niêm yết lần thứ nhì, cho đủ điều kiện tranh cử một cái thăm bị cuốn đi, thì đem cái thăm khác ra thay thế. Như vậy, nguyên do tại đâu khiến liên danh Kỳ Lê không tham dự? Hỏi tức là trả lời.

2) Gian hay không Gian?

Vấn đề thứ nhì trong thông điệp 2-9 Tổng thống đã đã kích những kẻ tổ cáo chính quyền có âm mưu gian lận bầu cử. Tổng Thống đã cho rằng những lời đã kích âm mưu gian lận bầu cử của các dân biểu nghị sĩ là những lời vu khống, thóa mạ chính quyền.

Tổng thống cũng nhắc tới vụ năm ngoái, trước cuộc bầu cử bản phần thượng viện, liên danh Hoa Sen của Ấn Quang đã hô hoán âm mưu rằng sẽ có bầu cử gian lận, nhưng kết quả bầu cử thì Hoa Sen đã về đầu...

Sự thật, một cách vô tư, phải công nhận năm ngoái liên danh Hoa Sen và các thầy Ấn Quang đã tổ ầu, vì nếu tổ đúng nghĩa là nếu quả thật có bầu gian, thì sức mấy mà Hoa Sen có thể về đầu. Cũng đồng ý rằng năm nay, đã có nhiều dân biểu nghị sĩ dùng những lời lẽ quá nặng nề, có tính cách xúc phạm tới vị nguyên thủ Quốc gia để tổ cáo TT Thiệu. Tổ thì tổ, cứ việc dùng lý luận nguyên tắc và căn cứ vào sự thật mà tổ, đối với

vị nguyên thủ Quốc gia dù là ai, cũng không nên thóa mạ bằng những danh từ nặng nề.

Tuy nhiên, nếu nói rằng không có âm mưu bầu cử gian lận để cho liên danh Thiệu Hương đắc thắng, đó là điều mà con nít cũng khó tin được. Cuộc bầu cử bản phần thượng viện năm ngoái, có thể không có gian lận, vì một lẽ dễ hiểu là không có liên danh nào do TT Thiệu đứng đầu cả, và các vị Đố, Tinh, Thi, và Quận Trưởng trên toàn quốc cũng không ai có liên hệ quyền lợi với một liên danh nào cả. Còn bây giờ, TT Thiệu đứng đầu một LD.

Số phận và quyền lợi của tất cả các Đố Tinh Thị trưởng trên toàn quốc lệ thuộc chặt chẽ vào số phận của TT Thiệu, dù TT Thiệu không ra lệnh cho họ ăn gian, thì họ cũng tự động phải làm mọi cách để liên danh Thiệu Hương đắc cử, phải làm như thế, vì cũng giống như phải làm cho chính họ đắc cử vậy.

Cứ xem kết quả bầu cử Hạ viện ngày 29-8 vừa qua thì đủ biết, rất nhiều nơi gian lận trắng trợn, khiến tòa án đã trừng phạt hẳn hoi, chứ không còn phải là tin đồn nữa. Đối với gà của chính quyền, hay gà của cá nhân các Tỉnh, Quận trưởng, mà còn phải ăn gian trắng trợn cho thắng, thì đối với TT Thiệu, tất nhiên chính quyền địa phương phải có «bồn phạt» làm cho thắng.

Thiết tưởng, muốn biết có gian lận bầu cử hay không, người ta nên căn cứ vào các sự kiện thực tế, hơn là tin vào những thông cáo phủ nhận tin đồn gian lận của chính quyền.

Còn việc liên danh Kỳ Lê có bị chèn ép hay không, thì thiết tưởng Chính Tổng Thống là biết rõ hơn cả, và cả nước cũng đều biết rõ. Liên danh Minh Minh chẳng hay ho gì, liên danh Kỳ Lê cũng chẳng hay ho gì, nhưng cái sáng suốt của dân là cái sáng suốt của Trời, dân biết hết ai phải ai trái, ai gian lận ai không, ai tổ sai ai tổ đúng, ai chèn ép ai. Tổng Thống ngồi giữa đỉnh Độc Lập kín đáo, có thể không thấy cái dân thấy, nhưng dân thấy hết mọi sự, thấy cả những cái Tổng Thống không thấy.

3. Từ chức hay không từ chức?

Vấn đề thứ ba, Tổng Thống nói rằng việc ông từ chức theo đề nghị của PTT Kỳ hay không, không phải là vấn đề riêng của ông, mà là vấn đề của đất nước. Vì thế, ông quyết không từ chức, vì ông từ chức nhường quyền cho Chủ tịch Thượng viện là đảo ngũ là vô trách nhiệm trước nhân dân và lịch sử là một phiếu lưu lớn

cho đất nước, là tạo sự gián đoạn trong guồng máy lãnh đạo, là có một sự trống rỗng chính trị có lợi cho Cộng Sản v.v.v

Chính vì mọi người cũng quan niệm việc Tổng Thống từ chức hay không là việc của đất nước chứ không phải chuyện riêng của cá nhân ông, nên mới bàn ra tán vào. Chứ nếu quan niệm chuyện từ chức là việc riêng của cá nhân Tổng Thống, thì không ai có quyền và cũng chẳng ai muốn bàn tán cả.

Có một điều mà mọi người thấy «thích thú» khi thấy lập luận của TT Thiệu khá giống lập luận của cố TT Diệm năm 1963. Cách đây đúng 8 năm, trước cao trào tranh đấu của Phật giáo và sinh viên học sinh, cố TT Diệm cũng nói ông ra đi là đảo ngũ, là tạo xáo trộn, là vô trách nhiệm, nhưng rồi, cuối cùng ông đã ra đi vĩnh viễn. Con Ong vốn chẳng ưa gì ông Phó Râu và nếu ông bắt được cái ghế Tổng thống, thì chưa chừng còn bết hơn cả ông Thiệu, nhưng phải công nhận đề nghị cả TT và Phó TT cùng từ chức trong lúc này để thoát khỏi cuộc khủng hoảng bầu cử, là một đề nghị nghe được, lại hợp hiến hẳn hoi.

Điều 56 hiến pháp đã định rõ trong trường hợp cả Tổng thống và Phó Tổng Thống đều không đảm nhận được chức vụ, thì chủ tịch Thượng viện sẽ làm quyền Tổng thống trong 3 tháng để bầu cử Tân Tổng Thống và Tân Phó Tổng thống. Như vậy, dù Tổng Thống Thiệu có chấp nhận đề nghị cùng từ chức của P.T.T. Kỳ, thì cũng là việc làm hợp hiến, chứ chẳng hề gây một xáo trộn nào cả.

Còn bảo rằng từ chức là vô trách nhiệm, là đảo ngũ thì vào giữa năm 1969, Thủ Tướng Trần văn Hương cũng đã nói như vậy. Nhưng rồi T.T. Thiệu đã cho ông già gân đảo ngũ, mà đầu có sao. Hiến pháp đã dự liệu trường hợp chủ tịch Thượng Viện làm quyền Tổng Thống, nên nếu điều đó có xảy ra, thì guồng máy chính quyền vẫn liên tục, làm gì có xáo trộn?

Còn nếu nói rằng phải là TT Thiệu ngồi ở đỉnh Độc Lập mới tránh được xáo trộn, hề ông ra khỏi dinh là xáo trộn, là có khoảng trống chính trị, thì có lẽ phải phong ông Thiệu làm Tổng thống suốt đời như Sukarno?

4.— Có bầu cử hay không?

Tổng thống nói rằng chiếu điều 53 khoản 3 Hiến Pháp, cuộc bầu cử phải diễn ra đúng ngày 3-10.

«Do đó, không thể nào thay đổi được hiến pháp hiện hành. Vì vậy, đúng theo hiến pháp, dù chỉ còn một liên danh ứng cử, cũng phải được tổ chức đúng ngày tháng quy định».

Quả thật theo tinh thần hiến pháp thì cuộc bầu cử phải tổ chức vào đúng ngày 3-10, Nhưng hiến pháp nào cũng có thể thay đổi được, chứ không phải không thể thay đổi được như quan niệm của Tổng Thống. Vì mặc dầu ngày 3-10 là ngày bầu cử đúng như tinh thần hiến pháp nhưng nếu Tổng Thống rút lui, tức là cuộc bầu cử không còn ứng cử viên đương nhiên Quốc Hội phải làm lại luật, định một ngày bầu cử khác, và như thế không có gì vi hiến. Hơn nữa, hiến pháp không hề bó buộc phải tổ chức bầu cử với một liên danh, Luật bầu cử 009/71 ngày 23 tháng 6 càng không đề cập đến trường hợp bầu cử với một liên danh duy nhất. Vì thế, nếu Tổng Thống rút lui để tổ chức lại từ đầu một cuộc bầu cử với nhiều liên danh tham dự, thì chẳng những hợp tình hợp lý, mà cũng chẳng có điều chi trái hiến pháp hoặc luật pháp.

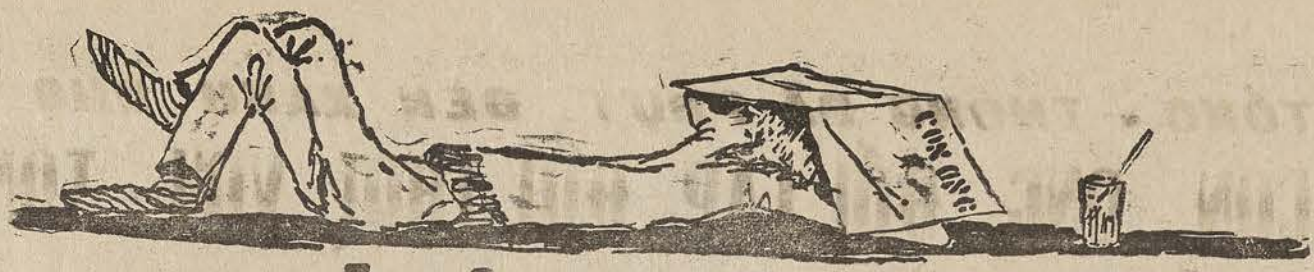
Tổng Thống nhất quyết tổ chức cuộc bầu cử 3/10 với một liên danh duy nhất là một điều quá gương ép không thể tránh được những tai tiếng, và còn có thể đưa đến những hậu quả nguy hiểm. TT nói rằng nếu ông rút lui thì chỉ là một phiếu lưu nhỏ đối với cá nhân ông, nhưng là một phiếu lưu lớn vô cùng tai hại cho đất nước. Nhưng người ta sợ rằng Tổng thống cứ tranh cử một mình, chính là một phiếu lưu lớn vô cùng tai hại cho đất nước.

Tổng Thống nói rằng cuộc bầu cử với một liên danh sẽ là cơ hội để dân chúng tỏ sự tin nhiệm hay bất tin nhiệm ông, nhưng một cuộc bầu cử với một lá phiếu ghi tên một liên danh duy nhất thì lấy tiêu chuẩn nào để định sự tin nhiệm và bất tin nhiệm? Rút cục, một cuộc bầu cử vị nguyên thủ quốc gia đáng lẽ phải hết sức đứng đắn, lại biến thành trò hề!

Con Ong là một bọn ngu dốt và nham nhớt nhất nước mà còn nhìn thấy những điều không thuận lý qua 4 vấn đề Tổng thống đã nêu ra ngày 2-9 thì chắc hẳn cả nước cũng nhìn thấy như vậy.

Trong chuyện «Hiệp khách Hành», nhà văn Kim Dung có tả một thằng ngu nhất trên giang hồ là Thạch phá Thiên, nhờ cái sự ngờ ngẩn và ngu dốt của nó, nên nó đã thấy những cái mà các bậc cao minh không thấy, Tổng Thống là một bậc cao minh, Con Ong là Thạch phá Thiên, nên thấy những cái có lẽ Tổng thống không thấy.

Đầu sao, bây giờ vẫn chưa quá muộn nếu Tổng thống muốn có một thay đổi ngoạn mục.

CƠ KÊ ĐỀ NGÕNG

**Cả nước phải giặt mình...
Tên đại bịp vừa trình diễn
màn bịp khắp thế giới**

Dư luận báo chí VN đã nói nhiều đến tên hủi cùn, hủi cụt, chuyên đi lừa và chuyên đóng vai MaCò dặt gài cho quan to. Rồi cũng nhờ thành tích dăng hiển Lá Đa cho 1 ngài chánh võ phòng họ Nhan, thời thủ tướng Lê, mà tên hủi này leo dần đến 1 thế đứng, của nhà tỉ phú, với 4 cái bun đĩnh và 2 biệt thự do y làm chủ nhân ông. Mặc dù, trước 1-11-63, y là chuyên viên đi tù. Thậm chí, giám thị Chí Hòa quen nhân mặt y, bởi sơ sơ y cũng đã có trên 10 lần năm Ấp, về đủ thứ tội, lờng gạt, ăn cắp, hối mại quyền thế và bán giấy giả, để nhét người vô làm sĩ quan Bảo An, đời trung tá Phi làm giám đốc B.A Nam Việt.

Báo chí bới dài dài, mà tên Hoàng Đi Ti vẫn phây phây. Nhờ diềm tựa của quan năm họ Nhan, nó chui vào số An Ninh quốc ngoại, nó đi Vọng Các khơi khơi như đi chợ. Và, vẫn chưa thoả mãn lòng tham, nó còn quyết tạo cho mình 1 tư thế chính trị bằng cách âm mưu với tay vua Kỳ Béo bịp họ Trần, tên V. có người em làm đầu quận N.B, và nhờ con đường bí hiểm này tên hủi họ Hoàng, biến thành nghị ngòm của tỉnh G-D. Nó vừa chồm chồm lên ghế nghị, là trình diễn luôn luôn màn cùn đồ hạ cấp thúi ddech ngừi nời. Và, mới đây vì tình nguyện làm gia nô cho phú Đâu Rồng, nhưng trong phủ biết hơi kỹ thành tích quá dơ dáy của họ Hoàng, nên tên này bị bôi sỏ, cóc được làm nô lệ cho đức vua. Dù nó đã vận động ký kiến nghị yêu cầu vua hy sinh thêm 4 năm, và nó còn là tác giả đời phải ghi vào kiến nghị mấy chữ «Tống Thống NVT muôn năm».

Con Ong đã có lần phiếm loạn về vụ Muôn Năm ghé thấy mẹ này INay vì xung phong làm đây tớ cho Chánh Vương lại bị chê, nên nó bèn chạy tuốt qua Phó Vương để quấy hời bôi nhọ, rồi... nhờ chiến công bop báo tử thù mình ngu dốt nên ký giấy đề trắng, nó còn đớp cả chục triệu đề lo bao dản vụ phân phế hơi kỳ cục này! Sản có diềm với bề trên, nó nhờ ông rề của cụ Ngoại, xoay cho cái thông hành công vụ, và vu đi khắp Âu Châu. Nó qua Tây, qua Ả Rập, đến Luân Đôn, mỗi nơi, nó đều mượn 4 tay khi dột đi hộ tống, cứ làm

như là quốc khách thứ dữ. Nó khoe om xòm rằng: Tại Ả Rập, xứ Rabat người ta hỏi nó là cái thờ gì «Nó tinh bơ giới thiệu là President Hoàng Đi Ti».

Trên thực tế, nó chỉ là nghị ngòm, mà nó xưng nhằng là «Chủ tịch H.Đ.G.Đ», nhưng, cha thông ngôn chỉ nhấn mạnh câu President, nên quan quyền Ả Rập cứ tưởng đang tiếp với cỡ yếu nhân thứ thiệt. Nó còn hiên ngang, quay phim chụp hình khi được ông Vua Ả Rập tiếp tay đôi, với thái độ kính cần, và khi ra về còn được con dân xứ Ả Rập công kênh tên đại bịp quốc tế này. Nó bốc đồng phun rằng: Khi nhà nghị lễ Ả Rập báo tin. Vua xứ này tiếp nó với hàng quốc khách, nó đã phải bán xúc xích ra đo gấp 1 bộ đồ tính giá V.N là 11 vạn, để mướn cho đúng «mốt» của hàng vương giả.

Ở mỗi quốc gia, các trường nhiệm sở ngoại giao An Nam thấy nó xưng là «Đặc phái viên của Phú(?)» ddech biết là «đặc» và «phú» cái con khi khô gì đây?, thế là quí ngài chạy long tốc gáy, chỉ sợ nó về bầm báo lại Phú thì đời ngoại gia o của họ, có châu tàn trong hèm cụt. Khi ba hoa khoe thành tích, của 1 tên giang hồ mà gây bang hoàng cho các yếu nhân khắp hoàn cầu. Nó chửi vung xích chó rằng:

«Tờ sư bợn trí thức, nhất như cây, thấy tớ bự con, tốt tướng, thăng nào cũng rí tai, để xin xô gói gắm với Chánh Vương. Dù tớ đi phom phom và chả là cái thống chế gì hết?!» Tên đại bịp quả xứng đáng là tay vô địch bịp của thế giới hôm nay. Vì, hồi 1949, nó làm chỉ diềm cho quan tư Gambiez, xếp phòng nhì của Tây ở Hà Đông B.V, Nay sang Tây Gambiez đã là Tướng, kiem đồng lý văn phòng của bộ QP Pháp. Nó tới trình diện với tư cách là đây tớ trong quá khứ. Nhưng nó làm 1 pồ hình rất oai phong lẫm liệt, rồi khoe om xòm là «Ồ. Kỳ qua Tây, cóc được Tướng Gambiez tiếp, mà tớ được mời ăn chung du dương như tình bè bạn, sự thật là tình chủ tớ...» Nó lại trình diễn 1 đồng hình ảnh chụp ở nhà riêng Báo Đại, và nó quả quyết rằng: Nó đã trốn g thấy cụ Hoàng chống gậy, vì mắt bị tho ng manh. Tin tức do nó phát xia, không biết có được bảo đảm phần nào chăng? Song nhà báo vẫn ghi lại đề... cả nước hết hồn, vì 1 tên đại bịp làm cho các trường nhiệm sở N.G An Nam khắp

Âu Châu đại cha nó ra quần, vì bị nó hủ rối tinh, rối mù.

Bây giờ, tụi Con Ong xin hỏi lớn cụ Ngoại rằng «Làm sao tên bịp có đủ giấy tờ đi quấy đảo lung tung beng khắp Âu Á như thế? Xin cụ giải thích dùm».

Theo tin giờ chót, cho biết, hiện cơ quan an ninh đang cho điều tra về chuyên du hành bất ngờ khó hiểu của tên đại bịp, để tìm cho ra «Ai cấp thông h ảnh công vụ cho y và số bạc 4 triệu đồng, được đổi thành ngoại tệ, do đâu mà ra». Nhất là, tin của an ninh quốc ngoại Mặt Báo về V.N, rằng: «Tên Hoàng đại bịp, đã mua đứt 1 căn nhà trị giá 40 triệu tiền V.N ở Ba Lê. Và y đã đặt tên cho căn nhà đó là Maison Việt Nam, mập mờ như là 1 căn nhà có thẩm quyền chính thức của nhà nước An Nam».

Hiện đã có nhiều nạn nhân bị tên đại bịp lờng gạt, đã gửi thư từ Pháp qua VN nhờ điều tra, trong đó có Đại Tá Nguyễn Văn Vinh, và rất đông kiều bào có tên tuổi, bị Hoàng đại bịp lừa a hện lão lếu, bởi y mạo danh đặc phái viên Phú Đâu Rồng, để bốc những nhit là ng trời có thể lực, muốn xin gì được nấy...

Bịp chán chê tại V.N, nay lại mở chiến dịch khắp Âu Châu, quả tên Hoàng đại Bòm xứng danh là Hoàng Đế Đại Bòm Á Châu.

Cũng cần nhấn mạnh là, hiện Hoàng đại bịp đang âm mưu đưa cả gia đình chuẩn qua Tây, nên y chuẩn bị đường đi nước bước và đã mua sẵn căn nhà nói trên. Tiền mua nhà được trao đổi với 1 nhân vật hữu danh ở V.N vào hạng cao cấp. Bởi tên Hoàng đại bịp tự hiểu là, sau thời gian loạn xạ ngẫu này, y sẽ phải đền tội. Hoặc các nạn nhân bị y lờng gạt đến tan gia bại sản, sẽ liên kết với nhau vạch mặt lưu manh của y. Hoặc, cơ quan an ninh, sẽ tìm ra đầu giầy mối nợ về tổng số sản nghiệp hiện y đang làm chủ, là do tiền ở đâu mà có? Khi y từ hai tay trắng và đang là một tên lờng gạt có cả chục tiền án, mà chỉ trong vòng 6 n ăm trở thành tỉ phú, Chưa kể cả chục xe hơi mà y đang sử dụng, và lối 3 cơ số V 2, V3, V 4.

Nếu nhà báo đăng hình ảnh tên bịp này rồi rao lớn. Ai là nạn nhân bị Hoàng Đi Ti lừa cả tình, hay cả tiền hãy đến gặp sẽ được bồi thường thỏa đáng. Chắc chắn sẽ có cả trăm nạn nhân ồ ạt xuất hiện...

Hàm Thụ Đại học

NHẬN: Ghi danh... nộp đơn thi
Lo bài học đầy đủ

— Có hướng dẫn học tập và giải đề thi
ĐẠI HỌC không bắt buộc sinh viên tới trường.

Xin liên lạc **TRUNG TÂM HÀM THỤ**

Đại Chung

66-B Công Lý Saigon ĐT 91134

400đ.

SANG BĂNG NHẠC CHỌN LỌC: Nghệ Thuật, Shotguns, PMC, JM, Nhật Trường, Diễm Ca, TCS, Thanh Thúy, Lệ Thu, Thái Thanh Sélection, Hit Parade 71. Với giàn TEAC A.4010SL, TEAC STEREO CASSETTE đủ bảo đảm về âm thanh. Cam đoan sẽ làm vừa lòng quý khách khó tính nhất. Xin mời đến:

HOA TIỀN

55-B Nguyễn Hoàng C.L. (Xé Quán Phương)

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

REVACTYL

DÙNG TRONG CÁC TRƯỜNG HỢP:
Một mồi, kém ăn, chậm lớn, suy nhược
thể chất và tinh thần, thời kỳ dưỡng bệnh
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

PIN CON Ó

Bền, Sáng không rì
Pin Con Ó là Pin tốt nhất

Đố Chơi Đố Chọc

Tuần rồi, ở Trung Tâm Quang Trung bất thành Anh có 3 chú Sinh Viên lần quay cu lơ vì bệnh đau màng óc. Các toán đang dự Đố Chơi bỗng cảm thấy nhức đầu như búa bổ, các đảng phụ nhân ở nhà thấy thế vội nấu chè bí ngô bung vào tận nơi cho các cao thủ đớp để phòng bệnh.

Húp xong mỗi người một tô chè, tức là lại tỉnh như sáo sậu, bên tiếp tục cuộc đấu. Thành phần vẫn như cũ, nghĩa là:

- Rút Dũa
- Cóc Thèm Ra
- Hát Solo
- Đạo Diễn Hạch

Sắp có màn «ta-pi» chăng ?

HỎI : Theo lời mấy anh «nói láo ăn tiền» mắt xanh mũi lõ, thì ông Râu Kẽm có tuyên bố là vài tuần nữa sẽ «ta-pi» ông Đầu Bạc. Nhưng phủ Râu Kẽm một mực thanh minh thanh nga đó là tin thất thiệt. Vậy các bạn tin bên nào, bỏ bên nào?

RÚT DỪ : Không có lừa làm sao có khói? Ít ra ông Râu Kẽm nhà ta cũng có bốc đồng xí xỏ xí xào vài ba câu gì đó nhưng sau tính lại thấy tuyên bố như thế rất dễ bị đi nằm ấp, nên lại phải đi một đường thanh minh thanh nga.

CỐC THÈM RA : Ô quý vị mà cứ tin theo mấy anh nói láo ăn tiền, nhất là loại nói láo ăn tiền mắt xanh mũi lõ, thì cứ gọi là đồ thóc giống sa mà ăn.

HÁT SOLO : Ai chứ ông Râu Kẽm thì thâu cây vốn là cái cẳng rồi nhưng sau lại phải «pha» vì sợ bị «cháy túi» chứ gì!

ĐẠO DIỄN HẠCH : Vụ này thực ra là có kẻ dâm bị thóc, chọc bị gạo. Đố quý vị biết kẻ đó là ai.

BAN GIÁM KHẢO : Hát Solo chơi xi phé rất cũ : 5 điểm. Riêng với Đạo Diễn Hạch cảnh cáo

lần thứ nhất về tội toan cướp nghề của Ban Giám Khảo Đố Chơi.

Lão tù lạnh ,cháy túi ?

HỎI : Lão Thái thú già Tú lạnh vừa mới than là vốn liếng chơi xi phé 4 năm, tới lá bài này kè như tiêu rùng. Có phải vậy chăng ?

RÚT DỪ : Mùa thu đã chết cho chết luôn. Người ta đã bảo nhào đô đi, nhào đô đứng để cho họ chơi cờ gian bạc lận, có phải tất cả cùng khỏi cháy túi không?

Lão cứ làm bộ ta đây đứng ngoài, không chơi, Kỳ thực là lão nhắm mắt cho dân cờ bịch đánh «bê». Có tiêu tung vốn liếng sự nghiệp cũng là đáng đời!

CỐC THÈM RA : Phải vậy mới được. Ai bảo lão dám khinh thường dân Anamta là chậm tiến? Chậm mà làm cho lão cháy túi cũng là ngon rồi!

HÁT SOLO : Tội nghiệp Lão Tú Lạnh già cộc để sắp hai năm mươi đến nơi mà cứ phải lợc cộc đi kiếm khứa về để gây sòng, cờ bịch. Đa thế còn mất cả chì lẫn chài! Nhưng dù sao đi nữa, có thua hết tiền lão cũng còn được rút về, chứ người ta đang cưỡi trên lưng cạp ở đây mà không dám than thì sao?

ĐẠO DIỄN HẠCH : Nay, đừng có tưởng là Lão Tú Lạnh cháy túi đấy nhé! Lão ấy làm bộ thế đấy, khổ nhục kế mà ỉ! Kỳ thực là lão đang thắng to lão làm cho dân cờ bịch xứ này chọi nhau, tất cả đều rách như cái mền, đều «cháy» hết mà đâu có biết?

BAN GIÁM KHẢO : Đạo Diễn Hạch nói được câu này thì cũng chưa đến nỗi hạch chuột làm : 5 điểm

Độc diễn tiếp tục ?

HỎI : Đến giờ phút này, quý vị có còn tin rằng màn «độc diễn» sẽ được tiếp tục cho đến 3-10 hay không?

RÚT DỪ : Có thể lắm. Khi mà người ta cứ nhất định cướp ghế của các chú Thanh Việt, Phi Hoàn, Tùng Lâm, Xuân Phát.

CỐC THÈM RA : Cho ăn kẹo cũng không thể tiếp tục được yên lành cho đến 3-10. Người ta đấu võ mồm mãi mà không chịu dẹp tiệm thì cũng có ngày người ta phải thương cẳng chân hạ cẳng tay chứ bộ!

HÁT SOLO : Hôm khánh thành Bệnh Viện Vi Dân

Bà «Vi Dân» đã nói «Người ta không ra thì mình ra», lời tuyên bố ấy tưởng cũng đã đầy đủ ý nghĩa để giải đáp câu hỏi này thì phải.

ĐẠO DIỄN HẠCH : Đã gọi là cưỡi trên lưng cạp thì còn cách nào khác hơn là tiếp tục cưỡi. Chừng nào cạp không chịu cho cưỡi nữa hãy hay.

BAN GIÁM KHẢO : Chà, Đạo Diễn Hạch càng lúc càng xuất sắc : 5 điểm nữa!

Ai sẽ làm bầu gánh ?

HỎI : Quý vị thử bói dùm một quẻ xem kỳ này ai sẽ được làm bầu gánh nhà Hát Tây.

RÚT DỪ : Đã gọi là nhà Hát Tây thì bầu gánh phải là người có tên tây mới hợp. Vậy thì ngoài mẹ sử André còn ai trong khoai đất này nữa?

CỐC THÈM RA : Không được. Làm bầu gánh thì phải chịu khó tuyên bố, và phải cãi cho háng tiết vịt.

Bởi vậy, chỉ có thể là một ông thầy cãi có cái tên là tuyên bố mới ăn khách.

HÁT SOLO : Làm bầu gánh nhà Hát thời buổi này được coi như cái nghề «Nở ra Quan» hay là «Quản Gia Nỡ» lắm sớt bốp.

Bởi thế mà khó lòng ai tranh nổi cái ngôi vị đó với ông già Xe Đò Bát Lương.

ĐẠO DIỄN HẠCH : Khoan đã. Cứ từ từ. Để còn coi xem có sự nào thích mang tên John, tên Bol, và thích xài tiền đôn hay không đã, rồi mới có thể đoán được!

BAN GIÁM KHẢO : Am hiểu tình hình Nhà Hát đúng là không ai bằng Hát Solo : 5 điểm

Anh chị nào thua đầu nhất ?

HỎI : Đố biết trong cuộc chạy đua về Nhà Hát vừa qua, anh chị nào kè như thua đầu nhất?

RÚT DỪ : Đầu nhất có lẽ là ông Bác Sĩ đầu Cù Là mà cả mấy chịch tề mà vẫn cứ rớt đài.

CỐC THÈM RA : Đầu có bằng sử Cháy Rạ, có đầu người ta mới đòi tự thiêu chứ!

HÁT SOLO : Cũng chưa đầu bằng Cậu Sáo Rolex, công trình nâng bi 4 niên bằng tan tành ra mây khói.

ĐẠO DIỄN HẠCH : Tất cả xét ra không đầu bằng mẹ sử Ng văn Khanh ở Vĩnh Bình, đã rớt lại còn bị ăn đôn và lòi ra Tờ.

BAN GIÁM KHẢO : Đúng, Đạo Diễn Hạch có lý, đầu đủ mọi phương tiện phải là sử Khanh!

Liệt lão kiếm diêm

Trông bữa hồ giá xe loan đến khánh thành bệnh viện vi dân. Liệt lão Bất Lương đã tỏ rõ tài ăn nói không lạng quang chút xíu nào hết trơn. Phê bình về sự rút ra của ông Minh ông Kỳ, Liệt lão cho rằng đó là hành động của những kẻ non gan, sợ thua đầu nên phải tìm đường rút sớm vậy thôi. Nói theo ngôn ngữ bình dân thì là «vừa điếu vừa run»!

Những người hiểu chuyện sau khi nghe được tin trên, thấy đều gật gù ngợi khen Liệt lão Bất Lương quả là có nhiều liêm sỉ. Vì tai mắt của đảng Chi Tôn đầu chả có, câu phê bình sáng choang của Liệt lão thế nào chả lọt tới long nhĩ tốt sứt. Và rồi đây cái ghế chủ tịch viện Hạ bộ thế nào «chả được bàn tọa của Liệt lão tiếp tục ngồi lên để trở tài gõ búa thuy mực. Trước sau chỉ cần có mỗi câu tuyên bố, thật ngon ơ!

Của thiêu thay người cũng là «tự» thiêu Trong số những người đang cười đầu khóc hận vì bị tuột dù bữa 29-8 vừa qua, có lẽ ông vua đầu gió tức nhà đốc tờ Bùi Kiện Tín là đáng hận đời nhất. Theo bọn C.O được biết, chương lực Trần hưng Đạo của ông Vua đầu gió tung ra trong kỳ bầu này không thua gì mợ lang thuốc Nguyễn thị Hai hoặc ông nhà băng Nguyễn Tấn Đồi. Có khi hơn gấp đôi là đáng khác. Vậy mà mợ lang thuốc và ông nhà băng đều được ghi danh lên bảng hồ... giấy, còn ông vua đầu gió lại không

may mắn chứng đi-a-rê để tên tuổi cũng bay theo hơi kuynh điệp luôn. Đau hận là phải.

Có điều Vua đầu gió đau hận một thì hoàng hậu đầu đau hận mười. Bởi đau hận quá xá và dễ sợ như thế hoàng hậu đầu gió bèn bắt chức, ông lưu đạ Nguyễn đắc Dận, nghĩa là... tự thiêu. Nhưng không phải tự thiêu chính mình, đầu thầy mỗ đạ gì, mà là tự thiêu...tu bin Hoàng hậu đầu gió đã nổi sùng châm lửa «tự» thiêu luôn một lượt bốn chiếc tu bin. Như thế có nghĩa là của thiêu cũng như người thiêu, vì ngôn ngữ Anamta vẫn chẳng có câu «của đi thay người» đó sao?!

Tọa hương kỳ thành

Cuộc chạy đua vào Phủ Đầu Rồng sắp tờ chức nay mai quả đã gây lắm nỗi buồn phiền cho nhiều nhân vật cỡ lớn của cường quốc Anamta.

Người buồn trước nhất phải là ông tướng Sún. Vì buồn ông đã rút đơn ứng cử không thêm ôm mộng mản lớn nữa. Thứ đến là ông Phó râu, mặc dù tốn bao công lao khổ ải vì cái khoản 7 điều 10, đến lúc được thỏa mãn rồi thì ông lại đốc chứng đuổi ra, đi đúng theo con đường của ông Tướng Sún. Tiếp theo là đến ông Chánh cũng buồn luôn. Bởi lẽ mản chạy đua sắp tới chỉ còn mình ông độc diễn, kém hào hứng thấy mẹ mà còn bị mang tiếng này nọ nữa thì vui làm sao được, há trời. Rồi các ông Bao Công viện Thâm Mỹ cũng thờ dài buồn rượi trước những tiếng bác tiếng chỉ,

địa ngục môn

bàn đầy tán mông của bọn thói mồm, vu cáo cáo ông tùm lum... không có lập trường!

Rút cuộc, trước con số nhân vật buồn vì thời thế đông đảo như vừa kể, kiếm mãi chỉ thấy có độc một người vui thật vui. Người đó không ai khác hơn ông đốc tờ Nguyễn Lưu Viên trước phong Phó Tề Tướng. Kể từ ngày nhà Ngô đi ô tề bưng đến giờ ông đốc tờ Viên từng giữ nhiều chức vụ cũng đã lớn, nhưng phần đông đều có chữ «Phó» đứng đầu nên quyền hành ra bị hạn chế lắm. Có lẽ vì từ vị của ông có sao triệt nằm thù lù giữa cung, lộc. Cho đến bị giờ, cái sao triệt mặc địch bỗng đứng bị dính thuốc tây, lu mờ bớt đi, nên ông mới thích thêm một bước trên đường quan lộc để trở thành quyền tề tướng, nghĩa là tề tướng tám mươi phần trăm. Trong lúc bao nhiêu người buồn mà chỉ riêng mình ông vui vì được thăng tiến, thì rõ ràng là tọa hương kỳ thành rồi nhé!

CẢM — CÚM

đã có

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- AN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(59M BYTICQDP)

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

Vì dân hay vì bà?

Trong dịp khánh thành bệnh viện Vi Dân, phái viên Con Ong ghi nhận vài chuyện lạ như sau:

1.— Nhà thương Vi Dân giới thiệu như là công lao của Bà Thiệu với danh xưng là Chủ tịch Hội Phụ Nữ Phụng Sự Xã Hội. Và, vẫn theo lời bà Thiệu, đã tuyên bố, thì «Vi Dân» là nhà thương tư. Có miễn phí và cũng cả sự «phải trả tiền».

2.— Vậy thì «Vi Dân» là của hội tư. Thế nhưng tại sao, vị giám đốc lại là Trung Tá Bác Sĩ Phạm Ngọc Tỏa, từ Cục Quân Y biệt phái về điều khiển nhà thương vì đại nhất xứ này. Đó là một sự thắc mắc? Chẳng biết, bây giờ... tại Con Ong nhờ ai giải đáp đùm? Vì, đã báo là bệnh viện tư, thì sức mấy ông Y Tế có quyền phớt phơ đình đảng võ? Như vậy, đương nhiên là... câu hỏi trên phải đệ trình Hoàng hậu giải thích giúp cho?

3.— Một sự lạ nữa là, thuở nay Đức vua «ca đố» số tiền bự nhất cũng chỉ đến 10 tỷ, đó là tiền ủng hộ cho viện Đại học M.Đ, của linh mục Bửu Dưỡng. Và mới đây 1 triệu, Vua tặng bệnh viện Chung Cheng, của đồng bào Chợ lớn.

Riêng ở Vi Dân, Tổng Tông quá sộp, vì ngài ký một phát 30 triệu... tặng cho cái bệnh viện mà tác giả khai sinh ra... chính là Bà Tổng Tông!

Ông Tổng Tông tặng cho một sản phẩm của bà Tổng Tông... chào ôi! là cao quý và thì vị thần sấu!

4.— Cũng dịp này thêm dấu hiệu lạ chưa từng thấy... là sự có mặt của Bà quan văn võ triều đình, quốc nội, quốc ngoại rất đông đủ điều đó chứng tỏ đây là ngày Lễ Lớn khá độc đáo càng độc đáo hơn vì có cả Hoàng Tử và Công Chúa hiện diện bên cạnh ông bà Tổng Tông như hàng yêu nhân?

Nhiều người đoán rằng... «Chuyến khánh thành vi Dân có đông đủ toàn gia của ngài vì có thể đây là lần ra mắt chốt từ nay đến ngày mãn nhiệm kỳ Tổng Thống!»

Điềm lạ

Xin thưa ngay đây có phải là chuyện bở nếu, tính cách mê tín dị đoan. Điềm lạ ở đây có bằng chứng hẳn hoi, cả nước đã được tai nghe mắt thấy rõ ràng. Bọn C.O chỉ ghi lại một cách trung thực và hoàn toàn ngay tình, Bỏ đũa, nào nói sao.

Số là bữa xuất hiện trên đài tâng hình và đài phát tiếng mấy ngày vừa qua, toàn dân toàn quốc Giao chỉ quốc đã nhận xét được vài điềm khác thường về quốc vương An Nam như sau:

Ngài ngự coi bộ ốm hơn trước, mặt rồng lúc nào cũng nghiêm nghị kém vui in hệt đang bị người khác chọc giận vậy!

Thay vì ngồi sẵn từ trước rồi nhiên hậu phó nhòm mới bắt đầu quay... lần này người ta lại thấy cảnh Đức Dzua ung dung từ ngoài tiền và chỗ ngồi. Phải chăng đó cũng là một toan tính nâng bi rất cao của các chuyên viên đài tâng hình? Vì chỉ có cố tổng tông Ngô đình Diệm mới có cái dáng đi lạch bạch như vịt Xiêm Lai, còn Nguyễn tông tông bị giờ vốn là con nhà tướng nên dáng đi hào hùng lắm, cần phải chiếu rõ cho quốc dân đồng hồ đứng ngộ nhận mà mắc tội khi quân.

Cũng tí như Ngô Tông Tông tra nói «xin ơn trên phù hộ chúng ta» mỗi khi chấm dứt hết bài dít của; Nguyễn Tông Tông cũng thường có câu «Thần ái cùng đồng bào và anh chị em» để báo hiệu cho cái đầu oong boony phi nan mỗi lần phủ du xong.

Riêng lần này khác hẳn. Lần này hai chữ «Thần ái» đã được miệng Rồng thay thế bằng hai tiếng «kinh chào», nghe vô cùng nghiêm túc.

Cả Bác lẫn Nam cùng khốn khổ

Có lẽ lúc này là lúc dân Việt cả hai Miền Nam Bắc đang phải gánh chịu những hình phạt nặng nề vì đã không xứng đáng là con cháu của các Đấng Tiên Rồng hay sao ấy.

Nếu không thì tại sao suốt 25 năm qua đề đien ở Miền Bắc vững như bàn thạch đôi khi có trái bom rớt làm xuống cũng chẳng hề hấn gì, ấy vậy mà bây

giờ tự nhiên đùng đùng vỡ toang ra, để cho nước sông Hồng tràn hết cả vào ruộng nương 7 tỉnh, cuốn phăng không biết cơ man nào là nhà cửa của dân chúng!

Nếu không thì tại sao suốt 4 năm qua, hai ông Chánh ông Phó ở miền Nam này được coi như vợ chồng, phu xướng phụ tùy, ấy vậy mà bây giờ bỗng nhiên biến thành mặt trăng mặt trời, cứ mỗi ngày lại có một trận đấu «chương» bôm bốp làm cho dân ngu khu đen tháy đều kinh hồn tánt đờm!

Như vậy xét ra Đấng thiêng liêng nào đó đã phạt dân Việt hai Miền một cách rất công bằng một bên Ông cho khổ về vật chất, một bên ông cho khổ về tinh thần, nếu cứ bắc lên cân, cân thứ, cũng chưa biết bên nào khổ hơn bên nào thì đành úm ba la hai ta cùng khổ vậy! Phải sướng xin đề nhường cho các chú Ních xơng, Mao Sênh Sáng và Bột Ngọt Nhi (Podgorny)! Họ khôn cho họ sướng, mình ngu thì mình rắng mà chịu khổ!

Hòa giải mặt trăng mặt trời

Trong làng ca nhạc trước đây có hai nàng Lệ Thu và Khánh Ly đã từng được mệnh danh là «Mặt Trăng Mặt Trời» vì không bao giờ hai nàng chịu hát chung một chỗ, không nàng nào muốn thấy hào quang của

đối thủ lẫn át hào quang của mình. Ấy thế mà rồi cũng đã hòa giải được hai nàng ca sĩ để đi đến kết quả là đêm đêm cả Mặt Trăng lẫn Mặt Trời cùng mọc một lượt.

Ông Bầu Cường đã có bi quyết gì mà hòa giải thành công như vậy! Xin thưa, chẳng có bi quyết gì khác hơn là mượn oai linh của «Đức thánh Trần»!

Giờ đây trên trường chính trị, người ta lại thấy các lãnh tụ tôn giáo đảng phái đang tìm cách hòa giải «Mặt trăng - Mặt trời», nghĩa là ông Chánh và ông Phó!

Hoà giải được thì âm dương điều hoà, cả đêm lẫn ngày đều có ánh sáng. Bằng không ắt sẽ có nhật thực (mặt trăng che mặt trời) hoặc nguyệt thực (mặt trời che mặt trăng), và lịch sử đã nhiều phen chứng minh hễ có nguyệt thực hay nhật thực là chẳng bao lâu nữa sẽ có loạn to!

Hiện giờ cũng kể như là loạn to rồi đấy, nhưng hãy còn là loạn ngầm, nếu hòa giải không xuôi, loạn ngầm sẽ bùng nổ thành loạn công khai, loạn từ trên loạn xuống, loạn từ trong ra ngoài, và thế là hết thuốc chữa, là chết cả nút! Nhưng hòa giải bằng cách nào đây? Chẳng lẽ cũng lại mượn oai linh Đức Thánh Trần made in USA?

Người ta không ra thì mình ra!

«Người ta không ra thì mình ra!», ai đã tuyên bố xanh đyn như vậy nhỉ? — Thưa, đây là lời vàng ngọc của Bà «Nôm bơ Oan» bữa khánh thành bệnh viện Vi Dân.

Sách có câu «thuận vợ thuận chồng, tát biển đông cũng cạn» vậy thì phen này Biển Đông cạn là cái chắc, vì bà «Nôm bơ Oan» đã tỏ ra thuận với ông Nôm bơ Oan quá xá! Mới hôm trước ông nhà ta lên Tivi, quí quyết không thể treo ẩn từ ngôi thiên tử; và đã ai nói nị nói nghiêng, thì tavan vững như kiềng ba chân để «ra» đúng ngày 3-10! thì qua bữa sau, Bà nhà ta lại giải thích cho rõ và tỏ ra tán đồng chủ trương của ông «Người ta không ra thì mình ra!»

Lẽ ra, theo đúng luật thiên nhiên, trong mọi cuộc chơi, kể cả cuộc chơi dân chủ, ít nhất cũng phải có từ hai người trở lên nó mới vui, mới nhộn, chứ còn chơi một mình tiếng Mèo gọi là seef service vừa buồn tháy bà nội, lại còn hại sức khỏe là khác.

Kính nghiêm còn cho thấy đôi bên cùng ra thì nó khoái không thể tả được, chứ còn một bên ra một bên không chịu ra, cái thú vị bị giảm đi tới 50 phần trăm.

Lấy tí dụ như chơi cờ người, ít ra cũng phải có hai bên đấu với nhau, người ta mới ham, nữ thì sí họ Hồ đã từng mà tá điều đó bằng những vần thơ tuyệt cú vọ:

ĐA DANH cầm trống

Thiếp còn đương mắc nước xe lồng
Con pháo đã nổ đùng ra chiếu
Chàng bảo chịu thiếp rằng chàng chịu
Thua thì thua cố nín lấy con...
Khi vui nước nước non non
Khi buồn lại giờ bàn sơn quân ngã!

Bởi vậy mà cái lập luận của bà «Nôm bơ Oan» «người ta không ra thì mình ra» tuy cũng hữu lý, vì không còn cách nào khác hơn, nhưng vẫn không mấy ai ham...

Có tiền chắc gì đã sướng?

Cứ theo như phong tục tập quán từ ngàn xưa, thì «có tiền mua tiên cũng được». Nhưng câu này không phải bất cứ lúc nào cũng đúng phong phước.

Như trong cuộc chạy đua và viện... dưới vĩa quạ, có những anh tí phú hai chỉ có Nguyễn tấn Đồi, Võ văn Phát chỉ nhờ có mạp địa mà chui lọt được vô, nhưng ngược lại có ông Bác sĩ mặc dù địa tuôn ra như dầu khuyển điệp, vẫn cứ xôi hỏng bỏng không, đau khổ vì bệnh... trượt?

Lại có người như bà Tiểu thi Mai, tức phu nhân ông Cò Chác, tiền chắt đóng lên ngàn năm cũng chắt chắt mua rạp Quốc Thanh và lần lượt lập ra tới 3 gánh cải lương TNái Dương, dự tính sẽ hạ nước tất cả các cao thủ Dạ lý Hương, Kim Chung.

Ài ngờ mộng chưa thành thì một tên cường đạo đã lên vô nhà, tặng bà một viên kẹo đồng, đưa bà về bên kia thế giới, bỏ lại bên này cả đồng bạc cả ba gánh với 1 rạp hát. Một mất mười ngàn bà bầu Maibị bán chết hàng trăm nghìn và được phát ra người thì nói là cướp kẻ lại bảo là cạnh tranh nghề nghiệp, kẻ còn nói khác hơn thế nữa. Nhưng mà thôi, đảng nào thì bà bầu cũng chết vì bà quá độc địa. Và lại, chết là hết chuyện, xin bà mặt trời (Thái Dương) cứ ngủ yên.

Vừa thôi quan

— Quan Thiệu Tá giám Đốc Đài phát Thanh «Con các kè» đang bắt các Nhạc sĩ trường ban Tân nhạc công minh cho quan «lột da»

— Nghe đâu muốn được vào cửa phải nộp tiền «đặt cọc» mỗi show là 45 xíp, ngoài ra mỗi khi phát Thanh phải nộp tiền mãi lộ theo luật «Rừng» mỗi bản nhạc từ 3 đến 5 bô cho quan Thiệu Tá.

Tính sơ sơ tiền «đặt cọc» lên cả bạc triệu và cộng theo tiền «mãi lộ» hàng tuần của các trường ban thì chỉ cần 3 tháng Quan Thiệu Tá nếu «đốt» cũng có thể mua được mấy chiếc Mazda chở vợ con đi chơi!

Vừa vừa thôi quan Thiệu Tá, lộ liễu quá...

Heo Triều Tiên đang chơi trò con Heo tại xứ Mít

Liên tiếp, trong tuần qua, tin từ Bình Định báo về Saigon, cho biết, tại Triều Tiên mang danh Mãnh Hồ, đã giở trò con heo... với bà con có bác khốn khổ ở địa phương sống 1 cô đôi ba, bốn, năm, sáu, bảy trông vậy đó! Cổ nhiên, là chỉ có 1 thiếu số Heo Cao Ly, đã làm ô danh tập thể Đại Hàn anh em. Thử nghĩ coi có ai mà nhìn cho nổi, khi thấy, lính Củ Sâm, dùng quả cá dái dê, giống như dương vật, để cưỡng bức chị em đồng quê phải trần truồng, như nhộng trước mắt ba quân Triều Tiên, rồi bắt chị em thọc cá dái dê vào xâu... của mình, làm như đồng tác của trò thủ dâm? ! Rồi... tại heo khốn kiếp đứng bao quanh vô tay cười hí hí khoái tỉ. Làm sao mà bỏ qua được, khi tại thiếu số có lòng heo, dạ thú, đã buộc 1 em trai 16 tuổi phải tụt quần ra làm tình với người chị 34 tuổi, trước sự van xin gào thét của cả hai nạn nhân. Làm sao có thể bỏ tay, khi chúng buộc trai tráng An Nam, cũng phải thoát y rồi tự tay mỗi người phải chơi trò... «sóc lợ», để cả bọn Cao Ly nhìn cho đã con mắt, mà chúng cho là 1 thứ khoái lạc nhơn dâm, y dâm. Dâm bằng mắt, giải quyết dâm bằng tướng tượng. Hãy ngưng lại bọn Củ Sâm tàn bạo kia ơi! Đừng chọc giận Dân Giao Chỉ, có ngày... tại đây chết không toàn thây. Rất mong ông Tư lệnh Đại Hàn ở Saigon cấp tốc lưu ý vụ này.

CON ONG